

MARTTI LUTHER

Tottelevaisuuden siunauksesta

Meidän tyhmyytemme on kuitenkin niin suuri, että ajattelemme: Jos voisin palvella Jumalaa taivaissa, silloin tahdoisin kerskailla, mutta tämä tässä on halpaa ja arkipäiväistä. Siinä tuleeekin ilmi meidän lihamme, joka ei usko olevan totta, että kuuliaisella palvelijalla on isäntänä Jumala, jota hän palvelee, samoin myös pojalla, tyttärellä, palvelijattarella tai oppilaalla, joka on opettajalleen tottelevainen. Jos näet meillä olisi tällainen usko, silloin kaikkeen, mitä teemme, liittyisi kirkkaus, riemu ja kiitollisuus. Mutta kun meillä ei ole pyhää Henkeä emmekä usko Jumalan säätämiseksi sitä, että joku on isäntä, emäntä, paimen, opettaja tai muu sellainen, herpoaa koko kuuliaisuus; muussa tapauksessa olisimme ilolla kuuliaisia.

Jos Jumala antamalla uuden, erillisen käskyn määräisi sinut menemään tervehdyskäynnille jonkun ystävän tai ruhtinaan tykö, ilomielin sen tekisit lainkaan viivyttelemättä. Miksi et tee

samoin silloin, kun isäntäsi tai vanhempasi käskivät? Sama Jumala on käskemässä, vaikka käyttää välineenään isäntää tai vanhempia. Todistaahan Paavali: ”Te palvelette Herraa Kristusta” (Kol. 3:24) — — —

Tällaiset esikuvat on tarkoin pantava merkille, jotta oppisimme, kuinka tärkeää on uskollisesti palvella isäntiä, jotka ovat esimiehen asemassa, jos kohta palvelustehtävä tai kuuliaisuus tuntuukin halveksittavalta ja vähäarvoiselta; ovathan he sentään asemassaan Jumalan säätämuksesta, olipa kysymys talouselämästä tai yhteiskunnasta. Ja jos olet kuuliainen, niin kuin sinun kuuluu, on Jumala sinua kohtaan suopea ja sydämesi on rauhallinen, ja vielä isäntäsi siunaa sinua.

Kirjasta Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24, Hämeenlinna 2005, s. 44-443. Suomennos Heikki Koskenniemi. Otsikko toimituksen.

Marras - Joulukuu 2010

Joulu ja jokaisen ihmisen mittaamaton arvo

Tämän joulun alla on ollut paljon puhetta ihmisen arvosta. Liittykö joulujuhla, Jumalan Pojan tuleminen ihmiseksi, jotenkin tähän asiaan?

Apostolisessa uskontunnustuksessa lausumme joulujuhlaan liittyen: *“(Jeesus Kristus) sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt Mariasta.”* Joulun perustava ihme on Kristuksen sikiäminen Pyhästä Hengestä eli se, että iankaikkinen Jumalan Poika otti ihmisluonnon Marian kohdussa. Tämä on edellytys evankeliumin pääkohdalle, eli sille, että Kristus sovitti kaikkien ihmisten syntivelan. Jouluna juhlimme siis sitä, että Kristus syntyi Vapahtajaksemme, veljeksemme, joka meidän tähtemme kantoi kaikki synnit.

Kun Kristus syntyi ihmiseksi, hän tuli kaikkien Vapahtajaksi. Ei ole väliä sillä, oletko nuori, vanha, terve, sairas tai millainen tahansa, joulun Herra tuli myös sinua varten. Ei ole myöskään eroa siinä, millaisia ominaisuuksia sinulla on. Jos olet erityisen taipuvainen joihinkin tietynlaisiin synteihin, kuuluu jouluilo sinullekin, sillä Kristus tuli kaikkien syntisten Vapahtajaksi. Jos voit havaita itsessäsi hengen hedelmiä ja niiden kasvua, et voi niihin turvata. Sielusi ainoa turva on siinä, että Jumala antoi Poikansa syntiesi sovittajaksi.

Näin joulun ilosanoma laittaa kaikki ihmiset samalle viivalle. Jokaisen autuuden tähden on välttämätöntä, että Vapahtaja syntyi. Vapahtajan armo-teko myös on riittävä syntien sovitus jokaisen ihmisen puolesta. Joulun sanoma teroittaa siis painokkaasti sinullekin: olet mittaamattoman arvokas, sillä Jumala lähetti Poikansa juuri sinun sijaiseksesi ja syntiesi sovittajaksi.

Kuinka käytät oikein joulun suurta sanomaa siitä, että sinulla on Vapahtaja? Mennyttä vuotta ajatellessasi olet varmasti tietoinen siitä, ettet ole täyttänyt Jumalan käskyjä. Olet tehnyt syntiä. Joulun evankeliumi teroittaa

sinulle: *“Ole turvallisella mielellä, sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi.”* Vapahtajasi tähden olet vapaa synnistä. Sitä ei lueta syyksesi. Uskossa Jeesukseen omistat Jumalan rauhan ja iankaikkisen elämän. Nämä lahjat ovat omasi, vaikka tuntuksesi olisi hyvinkin raskaan taakan alla.

Joulun evankeliumin omistaminen vaikuttaa myös samanlaista mieltä kuin Marialla. Hän sanoi: *“Katso, minä olen Herran palvelijatar; tapahtukoon minulle sinun sanasi mukaan.”* Maria otti vastaan Jumalalta saamansa tehtävän ja palveli häntä osalleen tullessa kutsumuksessa. Tällaista Jumalan sanan mukaista vaellusta ja hänen palvelemistaan usko vaikuttaa tänäkin päivänä.

Evankeliumista eläminen johtaa siihen, että Jumalan säätämät järjestykset pidetään kunnniassa. Yhden ainoan Jumalan palveleminen, hänen sanansa uskollinen käyttäminen, vanhempien ja esivallan, avioliiton, lähimmäisen hengen, omaisuuden ja maineen kunnioittaminen ovat edelleen pysyviä asioita. Näitä asioita evankeliumi ei muuta. Maallisen elämän kannalta ihmisarvon kunnioittaminen tarkoittaa juuri näiden asioiden lujittamista ja vahvistamista.

Muistuttakoon joulujuhla siitä, että Vapahtaja tuli erottelematta jokaisen ihmisen sijaiseksi ja näin osoittaa varmasti tuoneensa armon kaikkia varten. Lohduttakoon tämä evankeliumi sydämemme. Antakoon se myös voimaa edistää lähimmäisen todellista parasta niiden asioiden mukaan, joita Jumala pyhissä käskyissään opettaa.

Kimmo Närhi

Luterilaisen toimitus toivottaa kaikille lehden lukijoille sekä kotimaassa että ulkomailla Jumalan siunaamaa Vapahtajan syntymäjuhlaa ja uutta vuotta 2011.

Paavali kirjoittaa joulusta

Luterilainen n:o 12/1962, s. 81,82.

Tiit. 2:11-14.

Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille ja kasvattaa meitä, että me, hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailman-ajassa, odottaessamme autuaallisen toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä, hänen, joka antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaaakseen itselleen omaisuudeksi kansan, joka hyviä tekoja ahkeroitsee.

Apostoli Paavali ei tässä raamatun kohdassa kyllä mainitse sanoja, ‘lapsi’, ‘synty’, ‘enkeli’ jne., mutta hän kuitenkin puhuu meille joulusta. Hän puhuu sekä **joulun tapahtumista että joulun oikeasta vietosta.**

I

Hän sanoo: “Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille”. Kun Paavali nämä sanat kirjoitti, hän ajatteli juuri sitä, mitä tapahtui Beetlehemissä sinä muistorikkaana yönä noin 2000 vuotta sitten. Hän ajatteli sitä Lasta, joka syntyi tallissa, koska hänelle ei ollut tilaa majatalossa, sitä Lasta, josta enkeli sanoi paimenille: “Teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra”; sitä Lasta, jota paimenet ja Itämaan tietäjät kiirehtivät katsomaan ja palvelemaan. On selvää, että nämä tapahtumat olivat Paavalin mielessä, kun hän kirjoitti:

“Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille”, koska silloin, kun Kristus tuli maailmaan, armo todella ilmestyi. Jeesuksen syntymä on todistus siitä, että armo on olemassa. Armo, näet, on sitä, että tahdotaan tehdä hyvää ansaitsemattomille ja kelvottomille. Armo on Jumalassa oleva mielentila, joka aiheuttaa sen, että hän rakastaa niitä, jotka tottelemattomuutensa tähden eivät ansaitse hänen rakkauttaan, ja antaa heille kalliita lahjoja, vaikka he ovat ansainneet hänen iankaikkisen rangaistuksensa. Jeesus-lapsen syntymä on varma todistus siitä, että Jumalalla on tällainen asenne syntisiä kohtaan. koska Jeesus on Jumalan antama kallis lahja maailmalle — maailmalle, joka ei ensinkään mitään lahjaa ansainnut. Kun Jeesus syntyi Beetlehemissä, Jumalan armo todella ilmestyi.

Missä merkityksessä Jeesus on lahja maailmalle, käy ilmi tekstistämme. Paavali kirjoittaa: “Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille.” Jeesus, Jumalan Poika, tuli pelastamaan, ei tuomitsemaan, palvelemaan, ei palveltavaksi. Hän tuli tekemään meidän edestämme sen, mitä itse emme voineet tehdä, vaan minkä Jumala meiltä vaati. Hän tuli puhumaan, ajattelemaan ja elämään Jumalan tahdon mukaisesti, meidänkin puolestamme, koska me puheillamme, ajatuksillamme ja elämällämme rikoisimme Jumalan lain ja tuotimme päällemme hänen vihansa ja tuomionsa. Hän tuli

myös kärsimään syntiemme iankaikkisen rangaistuksen edestämme. Ja kaiken sen, mitä varten hän tuli maailmaan, kaiken sen hän teki: täytti kaikkilain ankarat vaatimukset, eli puolestamme täydellistä elämää, kirotulla ristin puulla, kärsi iankaikkisen rangaistuksemme ja antoi henkensä. Näin hän maksoi meistä sen hinnan, jonka Jumala meistä vaati. Kuten tekstissämme sanotaan: Hän antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta.” Ja lunastushinta, jonka hän maksoi, oli täysin riittävä hinta. Jumala leppyi ja antoi maailman synnit anteeksi. Hän lupaa: ”Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat.” Sanoilla ”Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille”, Paavali siis kauniisti kuvaa meille ensimmäisen joulun tapahtumat.

Armo tuli, pelastus tuli maailman kansoille, kaikille ihmisille, sinulle ja minullekin. Eikö tämä ole jotakin ihmeellistä ja suurta? Itse Jumala tuli ihmiseksi meidän tähtemme! Itse Jumala maksoi syntivelkamme ja ansaitsi meille anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän!

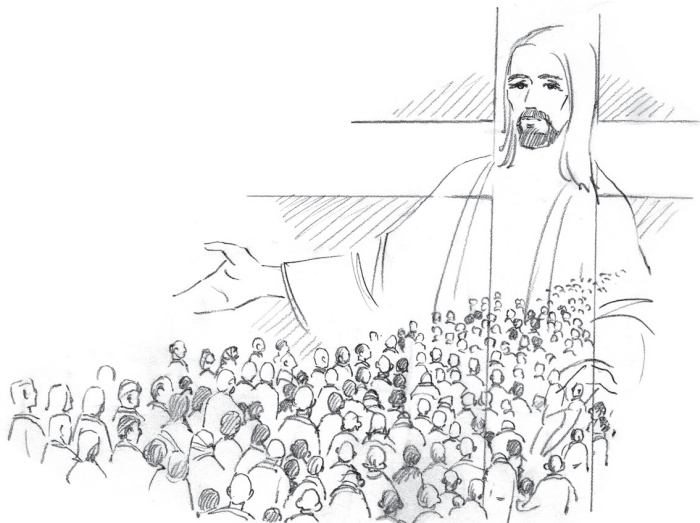
II

Kuten sanoimme, Paavali puhuu tässä raamatunkohdassa myös joulun oikeasta vietosta. Lue: ”Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille ja kasvattaa meitä, että me, hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa, odottaessamme autuaallisen toivon täyttymistä.” Näistä sanoista

huomaamme, että oikea joulun vietto on sydämen asia. Jeesus on tullut maailmaan muuttamaan ihmissydämiä, synnyttämään niihin autuaallisen toivon, poistamaan niistä pimeyden ja synnin, tuomaan niihin todellisen rauhahan ja ilon, ja halun ja voiman elää hänen tahtonsa mukaan. Ainoastaan ne, joiden sydämiin Jeesus pääsee, voivat viettää joulua.

Oikea joulun vietto vaatii siis uskoa, koska Jeesus pääsee sydämeen ja hänen ansaitsemansa lahjat voidaan ottaa vastaan ainoastaan uskon kautta. Totta on, että hän on ansainnut anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän kaikille, mutta nämä lahjat vastaanotetaan uskon kädellä. Emme voi niitä itse ansaita omilla töillämme, koska niistä on jo täysi hinta maksettu. Se, joka yrittää niistä hinnan suorittaa, ei saa niitä omaksensa. Jeesus on tullut juuri sinunkin Vapahtajaksesi, ystävä. Hän on sinunkin syntivelkasi maksanut. Usko hänessä syntisi anteeksi. Olet autuas, saat omaksesi taivaan kaikkine aarteineen.

Missä siis on tosi Pyhän Hengen synnyttämä pelastava usko, siellä on oikeaa joulun viettoa. Mutta oikeaan joulun viettoon kuuluu myös pyhä elämä. Paavali kirjoittaa: ”Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille ja kasvattaa meitä, että me, hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa.” Kun Jeesus pääsee sydämeen uskon kautta, elämä myös muuttuu. Se, jolle Jumalan armo on kirkastunut, pääsee vapaaksi synnin kahleista ja perkeleen orjuudesta. Hän haluaa nyt elää Jeesukselle, ja hän saa

voiman, että hän voi elää hänelle. Totta kyllä, että hänen elämänsä ei ole nykyään sellaista kuin hän toivoisi sen olevan, koska häneen jää se paha vanha ihminen, joka aina taistelee hänessä olevaa uutta ihmistä vastaan. Hän usein lankeaa. Mutta Jumalan Sanasta ja Sakramenteista hän saa aina uutta voimaa, että hän voi jälleen nousta ja jatkaa matkaansa kohti taivaallista päämääräänsä; voi hyljätä jumalattomuuden ja maailmalliset himot, voi elää siveästi ja vanhurskaasti nykyisessä maailmanajassa. Ja matkustaessaan taivasta kohti hän odottaa "autuaallisen toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä." Hän odottaa sitä päivää, jolloin Jeesus ilmestyy uudelleen tänne maailmaan näkyvässä muodossa ja ottaa omansa siihen valtakuntaan, joka on ollut heitä varten valmistettuna maailman perustamisesta asti. Tämä päivä on oleva suuri ilon ja riemun päivä kaikille niil-

le, jotka Jumalan armosta Jeesukseen uskovat ja turvaavat.

Vietä sinäkin, ystävä, joulua oikealla tavalla. Lahjat, kuuset, kynttilät, joulujuhlat ja koristeet ovat kaikki paikallaan, jos niitä oikein käytämme, mutta niiden käyttäminen ei tee joulun vietostamme todellista joulun viettoa. Mitä hyödyttävät lahjat, kynttilät, koristeet ja kuuset, jos ei sydämessä ole uskoa Seimen Lapseen ja jos jumalattomuus ja maailmalliset himot sydämessä hallitsevat?

Suokoon Jumala, että sinä, ystävä, uskossa tänä jouluna polvistut Beetlehemien seimen ääreen, näet siellä Jumalasi ja Vapahtajasi, iloitset siitä, että hän on tullut sinua pelastamaan, hylkää jumalattomuuden ja maailmalliset himot ja elät hänelle, joka on edestäsi syntynyt, kuollut ja ylösnoussut. Sitten tämä joulu voi olla sinulle siunauksellinen ja joulun viettosi ei loppu. kun viet kuusesi pois kodistasi, vaan jatkuu kautta koko vuoden.

R. E.

Mikä on keskeisin asia kristillisessä uskossa

Kristillisen uskon keskeiseksi sisälöksi on taas viime aikoina piispan merkien arvovallalla nostettu Vapah-tajan sana: “Sen tähden, kaikki, mitä te tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää myös te samoin heille; sillä tämä on laki ja profeetat.” Matt. 7:12. Tämä koskee kuitenkin vain ihmissuhteita, kuten uskonpuhdistaja Martti Luther selittää. Hän lausuu: “Kristus käyttää tässä sanoja laki ja profeetat evan-geliumin ja lupausten vastakohtana. Hän ei näet tässä saarnaa mitään tuosta korkeasta opinkappaleesta, uskosta häneen itseensä, vaan vain hyvistä töistä. Sillä nämä ovat kaksi eri saarnaa.”

Kristillisen uskon ihana pääkohta on Kristuksen aikaansaama lunastus, siis syntien anteeksiantamuksen ja vanhurskauden hankkiminen koko maailmaa varten uskolla omistettavaksi armosta ilman meidän ihmisten tekoja.

Jos siis haluat oppia tuntemaan kristinuskon päätotuuden ja tarvitet lohdutusta omalletunnollesi syntisyy-tesi tähden, niin katso Kristusta ristinpuulla ja usko, kun Raamattu todistaa: “Hän on haavoitettu meidän rikkomus-temme tähden ja runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavojensa kauttansa me olemme parannetut.” (Jes. 53:5).

Pakanauskonnoissa ja humanis-teilla on jokin käsitys lähimmäisrak-kaudesta. Onhan sen vaatimus kirjoi-tettu jokaisen omaantuntoon. Mutta syntien sijaissovituksen sanoma on vain kristinuskolla. Se ajatus ei ole syntynyt ihmissydämessä, vaan Juma-la on sen ilmoittanut. Se ei myöskään jäänyt pelkän ajatuksen asteelle, vaan toteutui, kun Jumalan Poika ihmeelli-sen syntymän kautta tuli meidän ihmis-ten osaan ja otti päälleen meidän syntimme kantaakseen ne ristin puulle ja sovittaakseen ne kerta kaikkiaan katkeralla kärsimyksellään ja kuole-mallaan sekä sinetöi sen ruumiillisella ylösnousemuksellaan.

Lähimmäisrakkauten asia kertoo siitä, mikä on hyvä lähimmäisellemme tässä ajassa. Sitäkin meidän tulee nou-dattaa. Evankeliumi Jeesuksesta sen sijaan kertoo meille siitä, kuinka me pelastumme iankaikkiseen autuuteen ja kirkkauteen. Se taas ei ole teoista eikä sitä voi ansaita, vaan se saadaan armosta lahjana uskon kautta Jeesuk-seen Kristukseen ilman ihmisen tekoja.

Muuta keinoa selviytyä viimeisellä tuomiolla ei ole kuin usko Jeesukseen täällä ajassa. Jokaisen on noustava haudastaan tilin teolle, ja vain se on Isän siunattu ja kestää, joka on saanut syntinsä anteeksi. Muuta tietä taivaan autuuteen ei siis ole kuin Kristus. Sen

tähden evankeliumia on julistettava ja se siksi se on säilytettävä todellisena ilosanomana, sellaisena kuin Jeesus sen on meille Pyhässä Raamatussa uskonut.

Koska usko on uskoa syntien anteeksisaamiseen, on myös lain sana pidettävä Raamatun mukaisena. Jos näet kielletty tehdään hyväksytyksi, katoaa synnintunto ja tarve uskoa armoon. Nämä asiat eivät muutu ajan mukana, vaan niin kuin Jumala on iankaikkinen ja muuttumaton, niin on myös hänen jokaiselle luodulleen antama yleinen siveyslakikin, hänen vakava pelastustahtonsa ja hänen armon evankeliuminsa.

Niiden osalle, jotka ovat saaneet kristillisen kasteen, Jumalan armo on tullut jo pyhässä kasteessa. Usein maailmassa elävä ihminen ei ajattele sen merkitystä eikä tajua, mitä hän on saanut. Siinä Jumala on tehnyt kanssamme lujan armoliiton ja lahjoittanut meille Poikansa vanhurskaudeksi, joka hänelle kelpaa. Koska se on aina Jumalan puolelta vahva, siihen voi joka aika palata. Kaste on siis meille kutsu parannukseen, uskoon ja toivoon sekä iankaikkisen autuuden omistamiseen. Raamatun opetus pyhästä kasteestakin kuuluu siis tärkeänä osana kristinuskon keskeiseen sanomaan.

Pyhä Raamattu on uskomme perustus

Tunnustuksellisille luterilaisille Pyhä Raamattu on ehdoton arvovalta. Se on näet Jumalan sana, jonka Hän on antanut Kirkolleen uskon ja elämän ylimmäksi ohjeeksi. Raamattu itse ratkaisee, mikä kuuluu uskoomme ja mitä meidän tulee seurakunnassa ja omassa elämässämme noudattaa. Sen tilalle ei saa panna ihmisauktoriteetteja.

Raamattu kertoo, että esikuvallinen seremonialaki koski Israelin kansaa ja vanheni Kristuksen uhrikuolemassa. Seremonialaki sisälsi säädöksiä ympärileikkauksesta, uhrijumalanpalvelusta, sapateista ja juhlista sekä monista ulkonaisista asioista, kuten ruoista, pukeutumisesta, siisteydestä. Kun emme vaadi näitä noudatettaviksi, teemme sen juuri siksi, että Raamattu ei sitä vaadi.

Pitäydymme Raamattuun niissä asioissa, jotka ilmoittavat meille, kuka ja millainen on Jumala. Raamattu ilmoittaa, että Jumala on iankaikkinen ja muuttumaton sekä lisäksi totuudellinen. Hän on ihmiskunnan alusta lähtien aidosti ilmoittanut, kuka ja millainen hän on. Hän on selvästi kieltänyt meitä itse omien ajatustemme mukaan muodostamasta itsellemme kuvaa Jumalasta. Me emme saa sanella, millainen Jumalan täytyy olla, vaan meidän täytyy uskoa häneen ja kunnioittaa häntä sellaisena, kuin hän on itse itsensä ilmoittanut. Muuten syyllistymme epäjumalanpalveluun, joka on raskas synti.

Pitäydymme Raamattuun kaikissa asioissa, jotka Jumala on ilmoittanut meille uskottaviksi, koskevatpa ne mitä asiaa tahansa, esimerkiksi Jumalan Pojan ihmiseksi tuloa, hänen sijaiskärsimystään, ruumiillista ylösnousemistaan, tai pelastusta, vanhurskauttamista, pyhitystä, seurakuntaa, pyhää saarnavirkkaa, sanaa ja sakramenteja, viimeistä tuomiota jne. Emme alistu tähän orjamaaisessa pelossa, vaan siinä luottamuksessa, että taivaallinen Isämme on rakkaudessaan antanut meille todella sellaisen evankeliumin, jonka uskominen on sielullemme autuudeksi ja jonka julistaminen johdattaa lähimmäisiimme saman autuuden omistamiseen, minkä armosta olemme saaneet oppia tuntemaan.

Uskomme, että Jumala on luonut maailman ja ihmisen alun perin hyväksi. Syntiinlankeemus toi siihen kuitenkin syviä vaurioita. Ihmisen jumalasuhteen katkeaminen ja tarveltyminen oli niistä pahin. Syntiinlankeemuksen seurauksena jokainen ihminen on perisyynnin turmelema eikä voi pelastua, ellei hän synny uudestaan. Syntiinlankeemuksesta aiheutui myös monenlaisia muita vaurioita. Ne ovat erilaisia eri ihmisistä puheen olleen. Kukin joutuu kantamaan taakkaansa, jos ei voi siitä jotenkin Jumalan käskyjä rikkomatta vapautua. Kukin joutuu vaivoineen uskossa odottamaan pääsyä sinne, missä kaikki on uutta.

Mainitut vauriot eivät kuitenkaan anna ihmiselle oikeutta toimia vastoin Jumalan Raamatussa ja omassatunnossakin ilmoittamaa tahtoa. Niin kuin ihminen ei saa omassa mielessään tehdä itselleen Jumalaa, hän ei myöskään saa toimia vastoin luonnonlakeja. Emme saa kuvitella, että ihmisellä olisi valta luoda maailma järjestykseltään toisenlaiseksi, kuin Jumala luomisessa asetti sen olemaan ja ihmiselle sääti.

Jokainen ihminen riippumatta siitä,

millaista taakkaa hän joutuu kantamaan tai jopa millaisen taakan hän itse on itselleen hankkinut, on kuitenkin ihminen, jolla on kuolematon sielu. Jokaisen edestä Kristus on kuollut. Jokaisen Jumala haluaa pelastuvan. Sen vuoksi julistamme evankeliumia Raamatun mukaan ja kutsumme kaikkia kääntymään epäuskosta uskoon ja turvautumaan Kristukseen niin kauan, kuin meillä on armon aika.

MS

Millä todistamme Kristuksen neitseellisen syntymän

Tunnustamme apostolisessa uskontunnustuksessa: “Minä uskon Jeesukseen Kristukseen...joka sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt Mariasta.” Millä kristillinen kirkko todistaa tämän tunnustuksensa oikeaksi?

Kristillinen kirkko ei perusta uskoaan ja oppiaan järkeen perustuvaan, niin sanottuun tieteelliseen näyttöön. Sen uskonsisällön totuusarvoon ei vaikuta vähääkään se, mitä oppineet sanovat, kun he nojautuvat niihin kriteereihin, joiden lähtökohta on kristillisen kirkon lähtökohdan ulkopuolella. On yksi ja sama, mitä joku tiedemies tai jopa kirkolliskokous, paavi, piispa, teologi tai muu hengenmies sanoo jostakin kristillisestä uskon tai opin asiasta, jos hänen lähtökohtansa ei ole se, mikä kristillisessä kirkossa ratkaisee uskon ja opin asiat.

Kristillisessä kirkossa näet ratkaisee opin asiat Pyhä Raamattu, sen sekä Vanhan että Uuden Testamentin kanoniset kirjat. Se on se arvovalta, joka kirkossa pätee. Tätä opettaa Vapahtaja itse, hänen Profeettansa ja hänen Apostolinsa. Se on myös luterilaisen tunnustuksen johtava ja pyhä periaate.

Tämä on ollut protestanttisessa maailmassa yleisesti hyväksytty periaate, myös omassa maassamme. Tässä on kuitenkin viime vuosikymmeninä tapahtunut hyvin laajalti muutos, jota usein ei edes tunnisteta. Raamatun arvovalta on pantu syrjään – ei vain naispappeuskysymyksessä, homosiassa ja Kristuksen neitseestä syntymisessä – vaan laajasti, aivan yleisellä tasolla. Arvovaltaa kirkon opille haetaan viime kädessä Raamatun ulkopuolelta ihmisauktoriteeteista.

Kun siis kysytään, millä todistamme Jeesuksen neitseestä syntymisen, vastaamme: Pyhällä Raamatulla. Siinä se lukee, ja siitä sen voi kuka tahansa lukea (Matt. 1:18–20; Luuk. 1:27,31). Sen voi lukea myös profeetta Jesajan ennustuksesta Jes. 7:14. Se sisältyy vielä ennustukseen “vaimon siemenestäkin” (1 Moos. 3:15).

Asiaan liittyy myös evankeliumiin liittyvä tärkeä sisäinen yhteys. Raamatun mukaan ihminen sikiää ja syntyy perisyntyn turmelemana.

Lunastajamme täytyi lunastustyössään tulla myös niiden ihmistaimien sijaan ja Vapahtajaksi, jotka kuolevat ennen syntymää ja hänen täytyi korjata myös muiden ihmisten perisynnin alainen sikiäminen ja elämä ennen syntymää. Tämä oli mahdollista vain Raamatun ilmoittamalla tavalla sikiämällä ja syntymällä neitsyestä. Tämä kaikki oli suurta ihmettä, Jumalan rakkautta meitä kohtaan ja hänen kaikkivaltiutensa vaikutusta.

Kun kirkko apostolisessa uskontunnustuksessa lausuu: "Minä uskon...", se sulkee pois kaikki vieraat arvovallat ja jää Raamattuun nojavan uskon varaan.

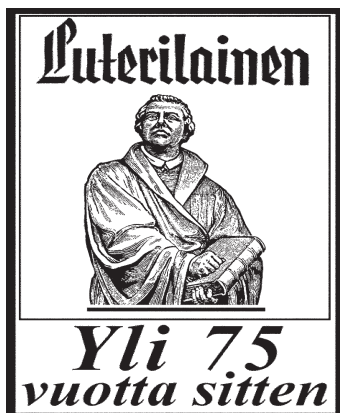
Sinäkin, joka olet saanut armon uskoa, tunnusta samoin.

Markku Särelä

Kirkkautta pimeydessä

Jo kaukaisina aikoina julisti Herran profeetta: “Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valkeuden; jotka asuvat kuoleman varjon maassa, niiden ylitse valkeus paistaa.”, Jes. 9:1. Tässä tarkoitettu valkeus ja pimeys tajutaan vain Jumalan sanan kautta. Maailman luulee elävänsä yhä kirkastuvassa valossa ja pitää Jumalan sanan valoa pelkkänä pimeytenä. Näin se ajattelee sitä suuremmalla syyllä, kun Jumalan valkeus ei näy ihmissilmälle heijastuksen tavoin ihmisen tavallisissa askareissa. Niinhän myös Raamattu todistaa, että “luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on”, 2 Kor. 2:14. Ja Vapahtaja itse sanoo: “Ei Jumalan valtakunta tule nähtävällä tavalla eikä voida sanoa: ’katso täällä se on’, tai: ’tuolla’; sillä katso, Jumalan valtakunta on *sisälisesti teissä*.”, Lk 17:20,21.

Kun sitten tuo Jumalan “suuri valkeus” tuli, tapahtui tosin ihmeellisiä merkkejä näkyvällä tavallakin – enkelijoukot ylistivät Jumalaa. Mutta itse tuo valkeus oli ihmissilmin katsoen kaikkea muuta kuin häikäisevää. Kuvissa näkyvät sädekehät tai seimestä loistava kirkkaus ovat ihmisten lisäyksiä. Eihän paimenille annettu muuta Vapahtajan tunnusmerkkiä kuin: “te löydätte vastasyntyneen lapsen kapaolituna ja seimessä makaavana”, Lk

Luterilainen 5-6/1934

2:12. Jos sitten katsomme Jeesuksen jatkuvaan elämään ja vaellusta maan päällä, niin mitä huomaamme siitä muuta kuin suurta alhaisuutta, köyhyyttä, ahdistusta, kärsimystä, helvetin piinaa ja kuolemaa: kuuliaisuutta kuolemaan asti. Me tunnemme tätä Kristuksen *alennuksen* tilana.

Ja kuitenkin todistaa Johannes: “Sana tuli lihaksi ja hän asui keskuudessaamme ja me *katselimme hänen kirkkauttaan*, kirkkautta sellaista, kuin ainosyntyisellä Pojalla on Isältä – täynnä armoa ja totuutta”, Joh. 1:14. – Hurskas Simeonkin julistaa pitäessään avutonta Jeesuslasta sylissään, että se on tullut “*valoksi*, joka on ilmestyvä pakanoille ja *kirkkaudeksi* kansalle Israelille”, Lk. 2:32. – Tämä kirkkauden säteily onkin Jumalan sanan todistusten vaikuttamaa. Niinhän paimenetkin, jotka seurasivat enkelin sanaa, “löysivät Marian ja Josef’in ja lapsen, joka makasi seimessä” – he löysivät siinä luvatus Messiaan. Kun he nim. olivat nähneet kapaloitun lapsen seimessä, niin “he ilmoittivat sen sanan, joka oli puhuttu heille tästä lapsesta”,

Lk. 2:17. Ilmoitetun sanan kautta hekin näkivät uskonsilmällä valoa ja kirkkautta keskellä köyhyyttä, alhaisuutta ja inhimillistä arkielämää.

Jos sitten lähdemme Jumalan sanan valossa tarkastamaan Jeesuksen koko vaellusta täällä ajassa, niin siitäkin loistaa vastaamme katkeamaton kirkkaus – evankeliumin valo: täynnä armoa ja totuutta meidän hyväksemme. Ja tuo kirkkaus – se tunkeutuu kautta aikojen esiin täällä ajassa kristittyjen uskollisuudessa, mutta silloinkin sen kirkkaus tajutaan syvällisimmin vain siellä, missä Jumalan Henki on valaisemassa sydäntä.

Kun katselemme Jeesuksen katkeamatonta kuuliaisuutta ristinkuolemaan asti, niin eihän se – ihmissilmin

arvosteltuna – ollut muuta kuin kaiken kunnian ja vallan riisumista, sellaista alentumista, johon ihmismieli loukkaantui. “Ei hänellä ollut muotoa eikä kauneutta, ja me näimme hänet, mutta ei hänessä ollut sitä muotoa, että me olisimme häneen mielistyneet. Hän oli ylönkatsottu ja ihmisten hylkäämä, kipua ja sairautta täynnä, ja semmoinen, jolta me peitimme kasvomme”, Jes. 53. Mutta Jeesus itse tiesi tämän tehtävän velvollisuudekseen. Kun opetuslapset kerran kehoittivat häntä syömään, vastasi hän: “Minun ruokani on se, että teen hänen tahtonsa, joka minut lähetti, ja täytän hänen tekonsa, Joh. 4:34. Juuri tässä loistaakin esiin kirkkaus hänen alhaisuudestaan. Ja niin hän kulki kirkkaudesta kirkkauteen. Kun hänen sielunsa oli suuresti murheellinen ja hänen kärsimisensä loppu läheni, lausui hän: “*Isä kirkasta nimesi!*” Niin taivaasta tuli ääni: “Minä olen sen kirkastanut ja tahdon vielä kirkastaa sen,” Joh. 12:28. Jeesuksen koko kuuliaisuus oli ollut taivaallisen Isän nimen kirkastamista ja sitä oli myös hänen kuuliainen kuolemansa. Sen tähden Jeesus sanoi opetuslapsilleen, kun Juudas oli poistunut pettäjän työhönsä: “Nyt Ihmisen Poika on kirkastettu ja Jumala on kirkastettu hänessä. Jos Jumala on kirkastettu hänessä, kirkastaa Jumalakin hänet itsessään ja kirkastaa hänet pian”, Joh. 13:31,32. Tämä viimeinenkin kirkastuminen toteutui Kristuksen kuolemassa, niin kuin Heparalaiskirjeen kirjoittaja sanoo: “*Me näemme – Jeesuksen hänen kuolemansa kärsimyksen tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöidyksi*”, 2:9.

jatkuu...
A. A. W.

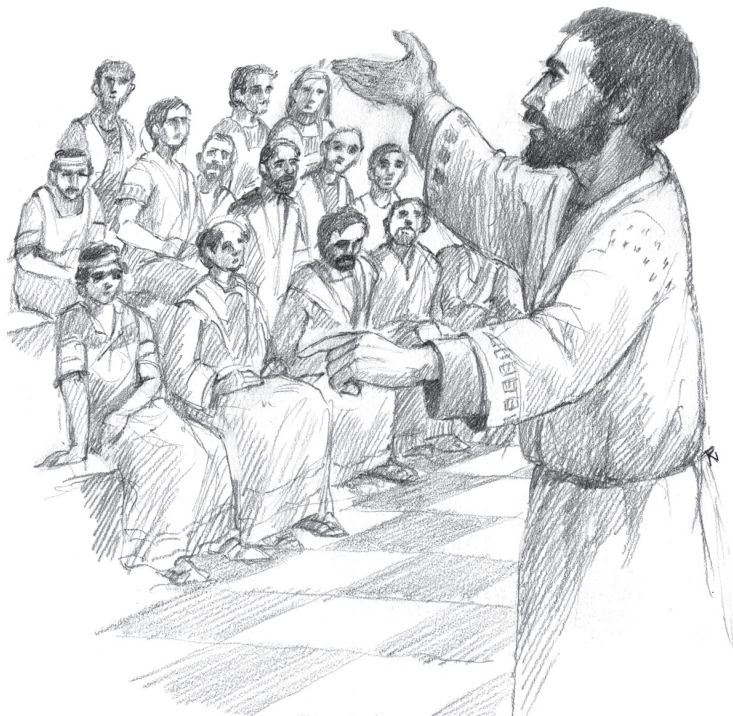

Georg Stöckhardt

Room. 1:16 *“Sillä minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima autuudeksi jokaiselle, joka uskoo, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle.”*

Apostoli perustelee edelleen evankeliumin laadulla ja sisällöllä sen, miksi hän niin suuresti ikävöi päästä saarnaamaan evankeliumia Roomassa. Hän ei häpeä evankeliumia. Lukeeko jakeessa 16 sanan “evankeliumia” jälkeen vielä “Kristuksen” vai ei, ei muuta käsiteltävää asiaa. Paavalilla on joka tapauksessa mielessä se evankeliumi, joka kuten hän on edellä todistanut, puhuu Jeesuksesta Kristuksesta, Jumalan Pojasta, meidän Herrastamme. Tätä evankeliumia hänen ei tarvitse hävetä Roomassakaan, maailman pääkaupungissa, maallisen sivistyksen ja kulttuurin keskuksessa. Miksi ei? Se on Jumalan voima autuudeksi. Se on Jumalan evankeliumi, sanoma, joka on lähtöisin Jumalalta (1:1). Siksi siinä myös vai-

kuttaa Jumalan voima. Tämä Jumalan mahti saa aikaan jotakin, mitä mikään ihmisoppi tai maallinen filosofia eivät voi saada aikaan. Se auttaa autuuteen. Tässä tarkoitetaan sanalla ”pelastus”, kuten niin usein Uudessa Testamentissa, täyttynyttä pelastusta, iankaikkista autuutta. Paavali mainitsee heti kohta viimeisen, korkeimman päämäärän, jota evankeliumi palvelee, evankeliumin saarnan perimmäisen tarkoituksen. Sen, mitä hyötyä ihmisellä jo nyt on tässä ajassa evankeliumista, hän tuo esille seuraavassa jakeessa. Apostoli luonnehtii tässä hänelle uskottua sanomaa samoin kuin hän kuvaa sitä 1 Kor. 15:1:ssä, missä hän sanoo: “Veljet, minä teen teille tiettäväksi sen evankeliumin, jonka olen teille julistanut...

jonka kautta te myös tulette autuaiksi”. Jaakob viittaa Uuden Testamentin sanan korkeaan, vertaamattomaan arvoon huomauttaen: “joka voi teidän sielunne pelastaa”, Jaak. 1:21. Se on Jumalan voima autuudeksi nimenomaan jokaiselle, joka evankeliumin uskoo eli ottaa vastaan, olkoon juutalainen tai kreikkalainen. Juutalaisuuden etuoikeus, jonka vuoksi juutalaiset olivat pakanoihin nähden paremmassa asemassa, oli, että elävä Jumala oli ilmoittanut itsensä heille ja tehnyt heille tunnetuksi tahtonsa ja lakinsa. Kreikkalaisuus, joka tässä edustaa koko pakanamaailmaa, oli luonnollisen, Jumalasta vieraantuneen ihmiskunnan kukoistusta. Tämä ero ei tule kysymykseen tarkasteltaessa apostolin

pelastussanomaa. Juutalaiset ja kreikkalaiset tarvitsevat evankeliumia voidakseen tulla autuaiksi. Ei laki eivätkä lain teot, ei maallinen viisaus ja koultus eikä siveellinen kuntoisuus autamillään tavoin autuuteen. Juutalaisilla oli valittuna kansana vain eräänlainen lunastusoikeus evankeliumiin. Siihen kiinnittää huomion juutalaiseen liitetty sana ensiksi. Sen vuoksi pakana-apostoli Paavali kääntyi pakanakaupungeissa aina ensiksi niissä olevien juutalaisten puoleen ja vasta sen jälkeen pakanoiden puoleen (Apt. 13:46).

Kirjasta “Paavalin Roomalaiskirjeen selitys”, käänös pastori Markku Särelä. Alkukielen sanat poistanut toimitus.

Majatalon emännän joulu

*Kuuletko, ovella joku
kysyvästi koputtaa
Oletko liian kiireinen
oven avaamaan
Onko tupa jo täynnä vieraita,
ei tilaa enää yhdellekään
Vievätkö askeleesi
ovelta pois?*

*Kuuletko, kiireiset askeleet
lähestyvät, hidastuvat
Tallin ovi ei ollut liian raskas
avattavaksi*

*Kuuletko, itkua
ja ilouutinen*

*Loputon rikkaus pienessä seimessä
Ääretön valkeus
pimeydessämme*

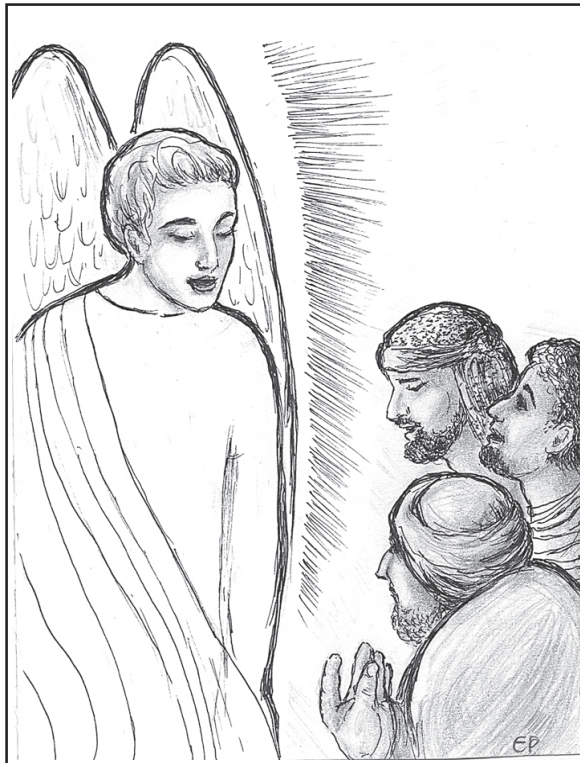
*Yössä kiiruhtajat
seisahtuvat, katsovat ihmeissään*

Pyhän Pojan unta

Vessa

Luterilainen - Lastenosasto

Joulu 2010

"Älkää peljätkö! Sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: Teille on tänä päivänä syntynyt Vapahattaja, joka on Kristus, Herra" (Luuk.2:10,11)

Pastorin kirje

Jouluna Jumalan Poika tuli ihmiseksi ja toi armon

Jouluna juhlimme Jeesuksen syntymää. Koulussa ja päiväkodissa on joulukuvaelmia. Lapset pukeutuvat paimenten asuihin. Joku saa olla Mariana, toinen Joosefina. Jeesus-lastat kuvataan usein nukella. Tällaiset kuvaemat samoin kuin Jeesuksen syntymästä kertovat laulut ja virret auttavat meitä muistamaan joulujuhlan aihetta.

Jouluna emme juhlita kuitenkaan mitään tahansa pienen pojan syntymää. Jouluna tapahtui suuri ihme: Jumala tuli ihmiseksi. Tämä on meille suuri ilosanoma.

Jumalan Pojan ihmiseksi tuleminen oli välttämätöntä meidän syntiemme anteeksi antamiseksi. Kaikki ihmiset ovat tehneet syntiä. Lapsilla synti voi näkyä erityisesti tottelemattomuutena vanhempia kohtaan tai riitoina sisarusten ja muiden lasten kanssa. Yksikään ihminen ei voi tässä asiassa auttaa. Tästä syystä on meille välttämätöntä, että meillä on Vapahtaja eli syntien anteeksiantaja.

Kun Jeesus tuli maailmaan, hän toi syntien anteeksiantamuksen. Tämä näkyy jouluun liittyvissä raamatunkohdissa selvästi, vaikka hieman erilaisin sanoin. Kun Maria oli saanut kuulla raskaudestaan, hän iloitsi: *"Hänen laupeutensa pysyy polvesta polveen niille, jotka häntä pelkäävät."* (Luuk. 1:50) Enkeli kertoi hämmästyneelle Joosefille Jeesuksesta ja sanoi: *"Hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä."* (Matt. 1:21) Tutun joulu-evankeliumin sanat Vapahtajasta, Herrasta ja Jumalan antamasta rauhasta kertovat kaikki syntien anteeksiantamuksesta.

Näin joulujuhla on ennen kaikkea syntien anteeksiantamuksen juhla. Saat varmaan lahjoja tänä jouluna. Ehkä odostat niitä kovasti ja sitten joulun tultua iloisin mielin leikit niillä. Nämä maalliset lahjat muistuttavat meitä vielä suuremmasta lahjasta, siitä, että Jumalan Poika tuli ihmiseksi ja toi meille armon.

Kimmo Närhi

Enkelien laulu

Oskari pursottaa sokerikuorru-
tusta pipareitten päälle. Enkelin-
muotoinen pipari saa valkoiset sii-
vet. “Miksi äiti enkeleillä on sii-
vet?” Oskari miettii. “Lentääkö ne
niillä niin kuin linnut?” “Siipien
avulla pääsee varmaankin nopeasti
paikasta toiseen”, äiti vastaa.

“Suojelusenkeleillä voi joskus
olla kiire pelastaa ihminen jostakin
pahasta paikasta.” “Mitä muuta en-
kelit osaa tehdä?” Oskari kysyy.
“Taivaan isän hyvät enkelit osaavat
aina tehdä sen, mitä Jumala tahtoo.

“Ja enkelit laulaakin!” äiti ker-
too. “Missä ne laulaa?” Oskari ih-
mettelee. “Varmasti ne laulavat tai-
vaassa”, vastaa äiti, “ja jouluyönä,
kun Jeesus syntyi ihmislapseksi
tänne maan päälle. Raamatussa ker-
rotaan, että suuri joukko taivaallista
sotaväkeä eli enkeleitä lauloi kau-
niin laulun “Kunnia Jumalalle kor-
keuksissa ja maan päällä rauha ih-
misillä, joita kohtaan Hänellä on
hyvä tahto”. “Se oli kyllä tärkeä
laulu, kun niitä enkeleitä oli niin
monta laulamassa”, tuumaa Oskari.

*Kuvassa paimenet kuuntelevat
enkelten laulua.*

“Eikö ollutkin, oikeastaan kaik-
kein tärkein joululaulu. Enkelit
kiittivät Jumalaa siitä hyvästä, mitä
Jeesus tuli antamaan ihmisille. Jee-
sus toi rauhan sydämeen kaikille
niille, jotka uskovat häneen. Jeesus
sovitti kaikkien ihmisten kaikki
synnit. Siitä me tiedetään, että Ju-
mala rakastaa meitäkin ja haluaa
meille vain hyvää”, sanoo äiti hy-
myillen.

Hyvää joulua!
Outi-täti

Kuka Jeesus on?

Mitä enkeli sanoikaan – Hän on Vapahtaja, Kristus, Herra. Tuo pieni lapsi, joka syntyi, on Vapahtaja, maailman Vapahtaja. Hän tuli vapahtamaan kaikki ihmiset synnin ja pahan hengen vallasta. Me tiedämme Raamatusta, että hän on sen tehnyt, täydellisesti. Kun hän varttui aikuiseksi, tuli hetki, jolloin hän ristinpuulla Golgatalla kantoi kaikkien ihmisten synnit ja antoi ne anteeksi. Hän maksoi pyhällä verellään jokaisen ihmisen syntivelan. Omatunto tulee puhtaaksi, kun uskomme että hän on meidänkin kaikki syntimme sovittanut.

Enkeli ilmoitti paimenille, että Jeesus on myös Kristus, Herra. Kristus-nimi samoin kuin Messias merkitsevät kuninkaaksi voideltua. Vanha Testamentti ennustaa profeettojen kautta alusta asti Messiaan tulemistä maailmaan pelastajaksi. Uusi Testamentti kertoo hänen syntymästään, siitä kuinka hän sai alkunsa, “sikisi Pyhästä Hengestä ja syntyi neitsyt Mariasta.” Paimenet saivat olla ensimmäisiä Jeesuksen Kristuksen syntymän todistajia. (Luuk.2:1-20)

Herra tarkoittaa Israelin Jumalaa, jonka kautta Raamatun kirjoitukset on annettu koko maailmalle, mutta koska Jumala on luonet kaiken, hän omistaa koko maailman, niin hän on myös sen Herra. Jeesus sanoi opetuslapsilleen: “Te puhuttelette minua opettajaksi ja Herraksi, ja oikein te sanotte, sillä se

minä olen.” (Joh.13:13) – Miten onnellinen oletkaan, jos Jeesus on sinun Herrasi! Häntä rakastat, häntä rukoilet, ei ole niin pientä asiaa, josta et voisi hänelle puhua. Haluat kiittää Herraasi, haluat kuulla ja lukea hänen sanaansa. Tahdot puhua hänestä ja hänen suuresta rakkaudestaan toisillekin. Suret niiden tähden, jotka eivät häntä tunne. Varoitat ja rukoilet heidän puolestaan. Mutta varmaan usein huomaat, että uskosi on heikko etkä aina vastusta syntiä niin kuin pitäisi. Siksi tarvitset anteeksiantamusta ja armoa Herraltasi, Jeesukselta.

Raamatussa Roomalaiskirjeessä on kirjoitettu Jeesuksesta näin: “Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut, sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan. Sanoohan Raamattu: ’Ei yksikään, joka häneen uskoo, joudu häpeään.’” (Room.10:9-11) EP

Lapset pienet laulakaa, jouluvirttä veisatkaa!

“Jeesus, Jeesus tullut on,
ystävämme parhain!
Yöstä päivän valohon
hän vie meidät varhain.
Jeesus kun on ainiaan,
matkaoppaanamme
taivaallisen kotimaan
kerran saavutamme.”

PB

Se on joulu

Kynttilöiden valot lämpöiset,
lahjakääröt salaperäiset,
tähtilatva, kirkas joulupuu,
katseet lämpimät ja naurusuu!
Se on joulu, joulu ihanin.
juhla, joka saapuu koteihin.

Kauan aikaa sitten syntynyt
lapsi, Jeesus, siksi juhla nyt.
Aina joka vuosi uudestaan
lahjakääröt rakkaat avataan
lahjaa muistaen tään lapsosen,
Vapahtajan kaikkein ihmisten.

Suurin ilo, lahja, runsaus
Jeesuslapsen tuoma lohdutus:
tullessansa kerran päälle maan,
otti meiltä synnit kokonaan,
taivaan joulusalin valmisti,
juhlaan kutsui meidät iäksi.

Nyt, kun kynttilämme syttyvät,
monet riemut mielet täyttävät,
olkoon sydämemme avoinna
juhlavieraan sinne saapua.
Rauhan, ilon Lapsen soisithan
tykönäsi aina asuvan!

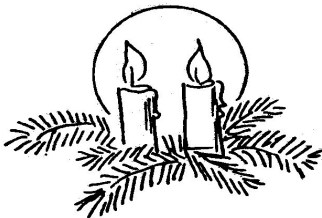
VA

*Mukaillen kirjasta Ensimmäinen Raamattuni
(Taylor)*

Maria ja Jeesuslapsi

Eräässä vanhassa virressä sanotaan: "On Jeesuslapsi helmassa Marian. Gabrielin ennustus on täytetty. Eijaa, eijaa! Herra meitä armahti, taivas meile aukeni. Halleluja! Tyydy pilttiin pienoisehen, Jeesuksehen, yksin vaan. Toista turvaa et sä löydä milloinkaan. Vaimon siemen siunattu, Immanuel, syntyi niin kuin ilmoitti jo Gabriel."

Jerusalem hämmästy

Matteuksen evankeliumin toisessa luvussa kerrotaan näin:

"Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beetlehemissä kuningas Herodeksen aikana, niin katso: tietäjiä tuli itäisiltä mailta Jerusalemiin, ja niin he sanoivat: "Missä on se äsken syntynyt juutalaisten kuningas? Sillä me näimme hänen tähtensä itäisillä mailta, ja olemme tulleet häntä kumartamaan."

Kun kuningas Herodes sen kuuli, hämmästy hän ja koko Jerusalem hänen kanssaan. Ja hän kokosi kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet ja kyseli heiltä, missä Kristus oli syntynä. He sanoivat hänelle: "Juudean Beetlehemissä, sillä näin on kirjoitettu: "Ja sinä Beetlehem, sinä Juudan seutu, et suinkaan ole vähäisin Juudan ruhtinasten joukossa, sillä sinusta on lähtevä hallitsija, joka kaitsee minun kansaani Israelia."

Silloin Herodes kutsui salaa tietäjät tykönsä ja tutkisteli heiltä tarkoin, mihin aikaan tähti oli ilmestynyt. Herodes lähetti heidät Beetleheemiin sanoen: "Menkää ja tiedustelkaa tarkasti lasta, ja kun sen löydätte, niin ilmoittakaa minulle, että minäkin tulisin häntä kumartamaan." (Matt.2:8)

Kuningas Herodes oli julma kuningas. Hän oli surmauttanut jopa läheisiä omaisiaan, puhumattakaan muista. Hän pelkäsi ennen kaikkea sitä, että joku tavoittelisi hänen valtaansa ja kunniaansa. Siksi hän aikoi kavalan juonensa avulla tehdä tyhjäksi

uuden kuninkaan mahdolliset pyrki-
mykset. Mutta kun se ei onnistu-
nutkaan, pienet poikalapset Beetele-
hemissä joutuivat surmattaviksi. He
olivat ensimmäiset marttyyrit, jotka
saivat kärsiä Kristuksen tähden.

Mutta tietäjät näkivät taas oman
tähtensä, joka ei ollut mikään tavalli-
nen tähti, vaan Jumalan antama merk-
kitähti. Se johti heidät turvallisesti
Beetelehemiin seimen luo. Siellä he sai-
vat antaa lahjansa Jumalan Pojalle,
Herralle Kristukselle. He avasivat aar-
teensa: kultaa, suitsuketta ja mirhaa.
Ne olivat kalliita, kuninkaalle tarkoi-
tettuja lahjoja.

Jumala kielsi tietäjiä palaamasta
Jerusalemiin ja niin he menivät toista
tietä omalle maalleen iloisina siitä, että
olivat saaneet nähdä Kristus-lapsen.

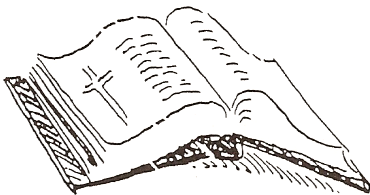
Jumala käski Joosefia yöllä unessa
pakenemaan Egyptiin lapsen ja hänen
äitinsä kanssa, koska Herodes etsi lasta
surmataksaan hänet. Niin Joosef myös
kiireesti teki. Jumala johdatti heidät
pois Egyptistä vasta, kun Herodes oli
kuollut.

Opiskele Raamattua

Raamattua kannattaa oppia ulkoa!
Kerrotaan eräästä uskovasta isästä,
joka velvoitti lapsensa lukemaan ja
opettelemaan yhden raamatunlauseen
ulkoa joka päivä. Hänen tyttärellään
oli oma Raamattu. Kerran kun isä kuu-
lusteli tytöltä päivän lausetta, ihmetteli
tyttö kyllästyneenä: "Onhan minulla
oma Raamattu. Miksi minun aina pitää
lukea sitä ulkoa?" Silloin isä sanoi:
"Voi käydä niin, ettei sinulla aina ole
Raamattua." Siihen aikaan - kuten nyt-
kin monin paikoin - vainottiin uskovia.
Niin kävi, että tämäkin perhe joutui
jumalattomien ihmisten vainottaviksi ja
tyttö jäi ilman Raamattua. Ulkoa opitut
raamatunlauseet olivat silloin hänelle
suuri lohdutus ja siunaus.

EP

EP

G. A. Aho:

Jouluviesti

Jouluviestin tuoda saan
suloisimman päällä maan:
Katso, teille ompi nyt
Vapahtaja syntynyt!

Tunnetko sä seimen Lasta?

Tunnetko sä seimen Lasta,
joka tuli taivahasta,
Isän lahja verraton.
Jeesus-lapsi lausuu sulle:
sydämesi anna mulle,
silloin sulla joulu on!

Jeesus-lapsonen

Miksi Jeesus-lapsonen
syntyi tallin seimehen?
Meitä tuli auttamaan
tuonne taivaan kunniaan.

Siksi laulaa taivas, maa
Jumalalle kunniaa.

Joululaulu kaikuilee

Joululaulu kaikuilee,
enkelasunnoista,
jouluvalo säteilee
taivaan akkunoista:
Jeesus syntyi maailmaan
synnin vallat voittamaan.
Kiitos Jumalalle!

Missä tuoksuvat vastapaistetut piparit?

Joululeirillä tietenkin. Siitamajalla
pidetään taas perinteinen lasten ja nuor-
ten joululeiri.

Kokoonnumme Siitamajalle, kun
kotien joulujuhla on jo ohi. Mutta kun
lapsilla ja nuorilla on koulusta lomaa, on
meillä tilaisuus syventyä tutkimaan Jee-
suksen ihmiseksi tulemisen merkitystä.

Iloitsemme yhdessä Vapahtajan
syntymäjuhlasta, paistamme pipareita ja
laulamme joululauluja.

Tulethan mukaan!
toivoo Tuula

Joulu maistuu ja tuksuu

Uusi vuosi Jeesuksen nimen turvissa

Uuden vuoden kirkollinen aihe on Jeesuksen nimi. Mitä tämän asian johdosta vuoden alussa on erityisesti tarpeen muistaa?

1. Jeesuksen nimi on syntien anteeksiantajan nimi

Nimi "Jeesus" merkitsee Vapahtajaa tai Pelastajaa. Sama merkitys on myös Vanhan testamentin Joosua-nimellä.

Enkeli selitti Jeesuksen nimen merkityksen Joosefille. Tämä oli ihmeissään Marian raskaudesta ja mietti oman elämänsäkin kannalta raskaita asioita. Tuolloin enkeli ilmoitti Joosefille: *"Hän (Maria) on synnyttävä pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä."* (Matt. 1:21)

Syntien anteeksiantajan virkansa mukaisesti Jeesus saarnasi evankeliumia. Monelle ihmiselle hän myös henkilökohtaisesti sanoi: *"Sinun syntisi ovat sinulle anteeksiannetut."* (esim. Luuk. 5:20)

Syntien anteeksiantaminen on yksi niistä asioista, jotka osoittavat Jeesuk-

sen tosi Jumalaksi. Tätä asiaa juutalaiset aavistelivat ja sanoivat: *"Kuka voi antaa syntejä anteeksi, paitsi Jumala yksin?"* (Luuk. 5:21)

Apostolit jatkoivat syntien anteeksiantamuksen saarnaamista Jeesuksen nimessä. He julistivat: *"Olkoon siis teille tietävä, miehet ja veljet, että hänen kauttansa julistetaan teille syntien anteeksiantamus."* (Apt. 13:38) He julistivat myös: *"Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman."* (Apt. 4:12)

Tämä anteeksiantamuksen saarna jatkuu maailman loppuun saakka. Se joka uskoo syntinsä anteeksi annetuksi Jeesuksen nimessä, pelastuu. Toisaalta muuta tietä sielunrauhaan ja autuuteen ei ole.

2. Jeesuksen nimi ja meidän tunnustuksemme

Usko Jeesukseen johtaa hänen nimensä tunnustamiseen. Filadelfian seurakunnalle osoittamassaan kirjeessä Vapahtaja tuo esiin seurakunnan uskollisuuden: *"Sinä olet ottanut vaarin*

minun sanastani etkä ole minun nimeäni kieltänyt.” (Ilm. 3:8) Seurakunta oli monina koetuksen ja vaaran hetkinä tunnustanut Vapahtajan nimeä.

Sama Vapahtajan ja hänen nimensä tunnustaminen on myös jokaiselle uskovalle tärkeä asia. Jeesus sanoi: *”Jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, minäkin tunnustan Isäni edessä, joka on taivaissa. Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, sen minäkin kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa.”* (Matt. 10:32,33) Tämän kohdan asiasyhteys liittyy nimenomaisesti Vapahtajan tunnustamisen tähden tuleviin vaieluihin.

Kysymys Jeesuksen nimen tunnustamisesta johtaa itsetutkisteluun. Joudut toteamaan, että monta kertaa olet jättänyt todistamatta Vapahtajastasi. Monta kertaa on synnin houkutus vienyt mukanaan ja näin olet toiminut Kristuksen sanaa ja hänen pyhää nimeään vastaan. Voitko pelastua, kun olet tehnyt syntiä?

Jeesuksen nimen tunnustamista ei pidä ymmärtää niin, että se tarkoittaisi ihmisen täydellisyyttä ja synnittömyyttä. Hänen nimensä tunnustamista on tarkasteltava sen nimen merkityksen valossa. Hän on syntien anteeksi-antaja. Niinpä se, joka syntinsä tunnustaen turvaa Kristuksen armoon, on hänen nimensä turvissa. Tästä uskosta seurauksena on sitten halu ja voima tunnustaa Kristuksen nimeä niin, että emme siitä missään olosuhteissa luovu.

3. Jeesuksen nimi ja iankaikkinen kiitos taivaassa

Sillä, jolla on syntien anteeksi-antamus, on myös iankaikkinen elä-

mä. Nämä molemmat asiat perustuvat Jeesuksen nimeen ja hänen armoityöhönsä. Ei siis ihme, että iankaikkisuudessa lauletaan kiitosvirttä Jumalan Karitsan nimelle: *”Ja he veisasivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, virttä ja Karitsan virttä, sanoen: ’Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias; vanhurskaat ja totiset ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas. Kuka ei pelkäisi, Herra, ja ylistäisi sinun nimeäsi? Sillä sinä yksin olet Pyhä!’*” (Ilm. 15:3,4)

Se, että uskossa omistat syntien anteeksi-antamisen Jeesuksen nimesä ja tunnustat hänen nimeään täällä vaivan keskellä, saa päätöksensä iankaikkisessa autuudessa taivaan kodissa. Näin Jeesuksen nimi liittyy uuteen vuoteen myös siinä mielessä, että jälleen muistamme yhden elämämme vuosista olevan takana ja iankaikkisen autuuden entistä lähempänä. Kulkoon siis tuleva vuotesi Jeesuksen nimen turvissa. Uskossa häneen saat turvallisin mielin odottaa iankaikkisuutta, jossa saat liittää äänesi iankaikkiseen kiitokseen Vapahtajasi nimelle.

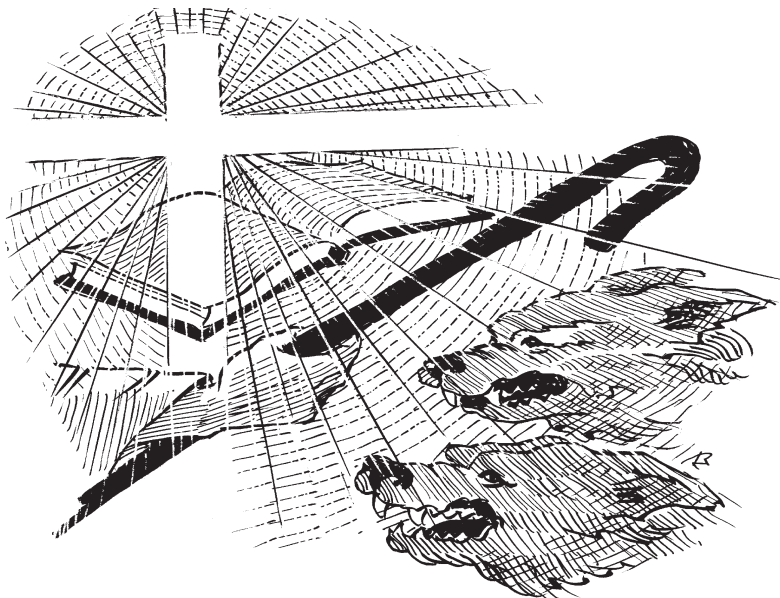
Jeesuksen nimi ainoa / Kiitetty olkoon yhä. / Se sielulle on satama Ja rauhan ranta pyhä. / Siin’ on hän itse luvannut / Jumalan lasten perinnön, / Iäisen rauhan tyvännön / Kaikille uskoville.

Nimeä Herran Jeesuksen / Ken huutaa avuksensa / Saa Herralta hän autuuden / Ja taivaan maksensa. / Kun kerran kaikuu pasunat / Ja eteen tullaan tuomion, / Myös silloin meillä turva on / Nimessä Jeesuksemme.

(VK 1938, 39:1,4)

KN

Uskon ja opin perusongelmasta ja sen ratkaisusta

Hengellinen tilanne maassamme on näkyvässä mielessä muuttumassa nopeasti. Kansankirkossa on paljon keskustelua homoseksuaalisuuden hyväksymisestä. Pastorit, jotka eivät työskentele yhteistyössä naispastorien kanssa, ovat entistä ahtaammalla. Tällaisella kannalla olevat teologian maisterit eivät saa pappisvihkimystä. Piispanvaaleissa edes tämän päivän mittapuiden mukaan jossain määrin konservatiivit ehdokkaat eivät yleensä tule valituiksi. Kaikki tämä ilmentää etääntymistä luterilaisesta opista.

Yllä sanottu on nopeasti havaittu ja sanottu. Mutkikkaampi kysymys on, mistä tämä johtuu. Pääasiassa näyttää olevan kaksi selitysvaihtoehtoa.

Monet kansankirkon konservatiivit tuovat esiin, että nykyisen tilanteen taustalla on erityisesti päätös pastorin viran avaamisesta naisille vuonna 1986. Tälle perustalle rakentuu sitten se, että tuosta kysymyksestä toisella tavalla ajattelevia ja vakaumuksensa mukaan toimivia ei tahdota hyväksyä.

Toinen tapa ymmärtää asia on katsoa historiassa paljon kauemmas taak-

sepäin kuin vuoteen 1986. Niin onkin tehtävä. Sellainen ajatus, että nykyisten ongelmien ydin olisi vain runsaan 20 vuoden takana, on suurin piirtein samaa kuin pitää myrskyn syynä sitä, että puut alkavat heilua. Mistä sitten on kysymys?

Uskon ja opin perusongelmaa on etsittävä siitä, että valtiokirkko jo kauan sitten alkoi sallia keskuudessaan monenlaisia opetuksia. Uuden testamentin (esim. 1 Kor. 1:10: *“Minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset etkä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus.”*) ja luterilaisen tunnustuksen (esim. CA VII: *“Kristillisen seurakunnan todelliseksi yhteydeksi riittää se, että siinä yksimielisesti evankeliumi puhtaasti käsitettynä saarnataan ja sakramentit Jumalan sanan mukaan jaetaan.”*, osa kyseisestä kohdasta) mukainen opin yksimielisyyden periaate murtui viimeistään 1700-luvulla. Monien oppien esiintyminen näkyi toisaalta järkeisopin mukaisena opetuksena ja toisaalta siinä, että kirkkoon syntyi myös keskenään opiltaan ristiriitaisia suuntauksia, ns. herätysliikkeitä.

Kun sekaoppisuus todellisuudessa oli jo vakiintunut, muutettiin myös kirkkolakia. Vuoden 1870 kirkkolain tunnustuspykälä lievensi velvoitusta pysyä luterilaisessa tunnustuksessa. Pykälän valmistelu ja se, miten sitä on sovellettu, osoittavat dokumentoidusti, että pykälää on nimenomaisesti käytet-

ty Raamatusta ja luterilaisesta tunnuksesta poikkeavienkin oppien sallimiseksi.

Uskon ja opin perusongelmaa emme siis löydä nykypäivän räikeistä ilmiöistä. Ne ovat johdonmukaista seurausta Raamatun sanan ja tunnustuksen velvoittavuudesta luopumisesta. Tämä tapahtui paljon ennen kuin nykyajan räikeitä ilmiöitä osattiin edes kuvitella kirkossa toteutuviksi.

Se, millaiseksi ongelma ymmärretään, vaikuttaa myös siihen, miten sitä yritetään ratkaista. Ne, jotka pitävät ongelmien perussyynä viime vuosikymmenten suuria ulkonaisia muutoksia, yleensä tarjoavat ratkaisuksi toimimista kansankirkon sisällä mutta niin, että itse vältettäisiin toimimasta muutoksien mukaisella tavalla. Tämä tie tarkoittaa kuitenkin sekaoppisuuden jatkuvaa vakiintumista, eikä se siis vastaa Raamatun ja tunnustuksen opetusta yksimielisyydestä.

Luther toi esiin, että uskosta ja opista kiinni pitäminen johtaa eroon niistä, jotka opettavat toisella tavalla. Hän kirjoitti: *“Se joka pitää oppiaan, uskoaan ja tunnustustaan totena, oikeana ja varmana, ei voi seistä samassa tallissa sellaisten kanssa, jotka harjoittavat väärää oppia ja edistävät sitä.”* (St. L. XVII, 1180; Erl. 65,86) Oikea oppi on luonteeltaan sellainen, että se ei salli yhteydessään väärää oppia. Tälle perustalle rakentuu seurakunnallinen elämä, jossa tunnustaudutaan vain yhteen oppiin, kuten Augsburgin tunnustus opettaa.

Selityksiä ehtoollisjumalanpalveluksen kaavaan 2

Sanaosio

11. Vuorotervehdys

P: Herra olkoon teidän kanssanne.

S: Niin myös sinun henkesi kanssa.

2. Tess. 3:16:

Mutta itse rauhan Herra antakoon teille rauhan, aina ja kaikella tavalla. Herra olkoon kaikkien teidän kanssanne.

2.Tim.4:22

Herra olkoon sinun henkesi kanssa. Armo olkoon teidän kanssanne.

Vuorotervehdys ilmaisee siirtymää liturgian eri osien välillä. Vuorotervehdys korostaa yksimielisyyttä ja rauhaa, joka vallitsee jumalanpalvelukseen kokoontuneen seurakunnan keskuudessa (pastori mukaan lukien). Pastori toivottaa seurakuntalaisilleen Jumalan armollista läsnäoloa heidän elämässään. Seurakunta vastaa samoin pastorilleen. Tämä korostaa paimenen ja hänen laumansa välisen suhteen molemminpuolisuutta: Pastori kaitsee seurakuntaansa ja seurakunta tukee pastoriaan. Vuorotervehdys korostaa myös sitä, että pastorikin on jumalanpalveluksessa saavana osapuolena ja seurakunta antavana.

12. Kollehtarukous

P: Rukoilkaamme.

Pastori lukee epistolatekstiin liittyvän rukouksen, johon seurakunta yhtyy hiljaa mielessään.

S: Aamen

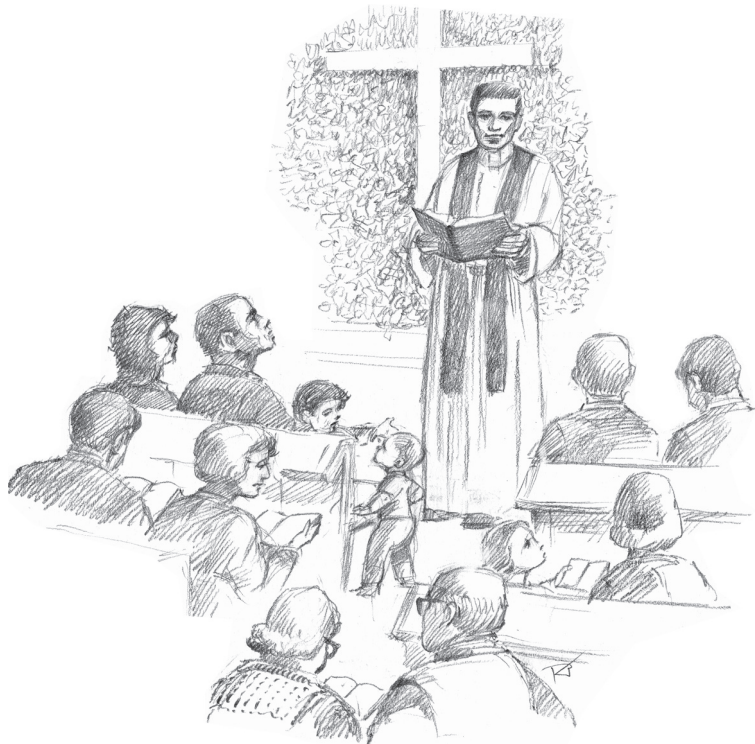
Apt. 2:42 Ja he pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa.

1. Tim. 2:1 *Minä kehoitan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta*

Rukous on tärkeä osa seurakunnan kokoontumista jumalanpalvelukseen. Seurakuntaa kehoitetaan Raamatussa rukoukseen monissa kohdissa. Oikein ymmärrettynä koko liturgia on sydämen rukousta Jumalan puoleen, mutta aivan erityisesti se näkyy rukousvuorolauluissa sekä kollehtarukouksessa, yleisessä kirkkorukouksessa kohta ja esirukouksessa (kohta 19) ja Isä meidän –rukouksessa (kohta 25).

13. Epistola (seurakunta seisoo)

2. Tim.3:16 *Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, on myös hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa,*

Kol. 3:16 **Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana**; opettakaa ja neuvokaa toinen toistanne kaikessa viisaudessa, psalmeilla, kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten kiitollisesti Jumalalle sydämissänne.

Pastori tai esilukija lukee kirkkovuoden mukaisen, yleensä Uudesta Testamentista olevan lukukappaleen. Jos saarna pidetään jonkin muun tekstin kuin päivän evankeliumin pohjalta, luetaan päivän evankeliumi epistolatekstin paikalla.

14. Uskontunnustus (seurakunta seisoo)

Jes. 12:4

Ja sinä päivänä te sanotte: "Kiittäkää Herraa, julistakaa hänen nimeänsä, tehkää hänen suuret tekonsa tiettäviksi kansain keskuudessa, tunnustakaa, että hänen nimensä on korkea.

Matt.16:15-18

Hän sanoi heille: "Kenenkä te sanotte minun olevan?" Simon Pietari vastasi ja sanoi: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika." Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Autuas olet sinä, Simon, Joonaan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan minun Isäni, joka on taivaissa.

Ps. 9:12

Veisatkaa kiitosta Herralle, joka Siionissa asuu, julistakaa kansojen keskuudessa hänen suuria tekojaan

Jumalan on ilmoittanut seurakunnalle pelastavan sanansa, jota taas luettiin epistolatekstissä. Vastauksena Jumalan ilmoitukseen seurakunta tunnustaa uskonsa. Uskontunnustus on samalla Jumalan ylistämistä hänen hyvistä teoistaan kertomalla.

15. Saarnavirsi

Virsi, joka liittyy Jumalan sanan julistamiseen ja kuulemiseen.

16. Evankeliumi (seurakunta seisoo)

Joh. 17:17

(Jeesus rukoilee Isää opetuslastensa puolesta:.) Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus.

“Me myös lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että te, kun saitte meiltä kuulemanne Jumalan sanan, oitte sen vastaan, ette ihmisten sanana, vaan, niinkuin se totisesti on, Jumalan sanana, joka myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte.” (1 Tess. 2:13)

Pastori lukee saarnatuolista kirkkovuoden mukaisen lukukappaleen jostain evankeliumista.

17. Saarna

1 Piet. 4:11

Jos joku puhuu, puhukoon niinkuin Jumalan sanoja

Saarna on Jumalan sanaa opettava ja kuulijoille soveltava puhe päivän tekstin pohjalta. Pastori puhuu sen saarnatuolista. Saarnatessaan pastori jakaa ja selittää seurakunnalle Jumalan sanaa ja toimii Jumalan sanansaattajana. Julistetun sanan kautta Jumala tarjoaa Kristuksen uskossa omistettavaksi.

18. Saarnan päätösvirsi

Saarnan aiheeseen liittyvä virsi.

19. Kolehti

P: Kannamme uhrilahjan Jumalan valtakunnan työhön

Kolehdin kerääminen (kolehtiastia asetetaan loppuksi alttarin reunalle)

Rukous kolehtiastian äärellä alttarin vieressä alttariin päin kääntyneenä

P: Rakas taivaallinen Isämme! Siunaa nämä lahjat, jotka olemme sinulle sinun kädestäsi antaneet, pyhän nimesi kiitokseksi ja valtakuntasi hyödyksi täällä ajassa. Vapahtajamme Jeesuksen nimessä, Aamen.

2 Kor. 9:7

Antakoon kukin, niinkuin hänen sydämensä vaatii, ei surkeillen eikä pakosta; sillä iloista antajaa Jumala rakastaa.”

Gal. 6:6

Jolle sanaa opetetaan, se jakakoon kaikkea hyvää opettajallensa.

Kolehti kerätään seurakunnan toiminnan rahoittamiseen.

Lutherin löytö

Room. 1:16–17 *Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itsekullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle. Sillä siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niinkuin kirjoitettu on: "Vanhurskas on elävä uskosta".*

Uskonpuhdistuksen juhliminen liittyy olennaisesti hartaustekstiimme. Ehkä hieman oudolta kuulostava sanapari "Jumalan vanhurskaus" oli ratkaiseva sen kannalta, että koko uskonpuhdistus ylipäättään syntyi. Jumala sai Lutherin sanansa kautta ymmärtämään, että "Jumalan vanhurskaus" voi tarkoittaa kahta eri asiaa. Hän oli munkkina opinut vain sanaparin ensimmäisen merkityksen. Kun hän sitten huomasi, että termillä on myös toinen merkitys, se muutti hänen elämänsä ja toi puhtaan evankeliumin jälleen ihmisten kuultavaksi. Uskonpuhdistuksen muiston kunniaksi on syytä tutkia, mitkä nämä kaksi merkitystä ovat, joiden oikea ymmärtäminen synnytti uskonpuhdistuksen.

Vanhurskaus Jumalan ominaisuutena

Raamattu opettaa, että yksi Jumalan ominaisuuksista on vanhurskaus. Sillä tarkoitetaan sitä, että Jumala palkitsee hyvät teot ja rankaisee synnistä. Meidän on helppo ymmärtää, että "Jumalan vanhurskaus" toteutuu silloin kun henkilöt, jotka ovat tehneet hirveyksiä joutuvat tuomiolle. Kun oikeudessa tuomitaan rikollinen, oikeus toteutuu. Jokaisella ihmisellä on luonnollinen moraalityyppi. Jumalan käskyt on kirjoitettu meidän sydämiimme. Ehkä oletekin huomannut sen, että suurin osa maailman uskonnoista heijastaa tätä ihmisen käsitystä oikeudenmukaisuudesta: Ne, jotka tekevät paha tuomitaan ja toisaalta

ne, jotka ahkeroitsevat hyvissä teoissa saavat palkkion.

Mikä ongelma Lutherilla sitten oli? Eikö vanhurskaasta

Jumalasta pitäisi vain iloita? Miksi Luther koki jopa vihaa tällaista Jumalaa kohtaan? Raamattu ilmoittaa meille sen, kuinka paljon Jumala vaatii meiltä. Meidän luonnollinen käsityksemme on synnin sumentama. Luther oli lukenut Raamattunsa hyvin. Jumalan laki oli päässyt iskemään hänen sydämeensä hyvin kovaa. Hän tiesi, että pelastukseen ei riittäisi hyvät yritykset, päivittäiset rukoukset tai paasto; Jumala vaatii täydellisyyttä kaikessa, mitä ihminen tekee. Huomattuaan suuret syntinsä Luther tunnusti joka päivä tuntikausia synnejään, jotta hän saisi tunnustamisellaan itselleen sovitetun Jumalan, mutta tämä ei tuonut hänelle rauhaa. Hän ei koskaan voinut tunnustaa tarpeeksi.

Onko tämä Lutherin kokemus synnin paino tuttua sinulle? Pystytkö samaistumaan siihen epätoivoon, jota Luther koki lain alla? Onko omatuntosi ollut rauhaton syntiesi takia? Synnintunto on kristillisen uskon edellytys. Se, joka luulee selviävänsä puhtailla papereilla Jumalan tuomion edessä, ei ole kristitty. Kuka voi kerskata, että ei ole koskaan suuttunut? Kuka meistä ei ole kokenut synnillisiiä himoja? Voiko joku täällä väittää, että hän rakastaa Jumalaa koko sydämeensä? Jo pelkkä vihastuminen, syntiset himot ja rakkauden puute vievät helvettiin. Ne ovat äärettömän suuria rikkomuksia äärettömän pyhää Jumalaa

vastaan. Omien tekojemme varassa olemme Lutherin tavoin ansainneet vain helvetin kaikkine kärsimyksineen eikä meistä ole sovittamaan syntejämme.

Vanhurskaus Jumalan lahjana

Tuli hetki, jolloin Luther lakkasi yrittämästä sovittaa syntejään. Hän oli tehnyt suuren löydön! Jumala oli johdattanut hänet ymmärtämään, että ”Jumalan vanhurskaus” voi tarkoittaa muutakin kuin Jumalan ominaisuutta. Myöhemmin hän muisteli, mitä oli tapahtunut: *”Huomasin, että apostolin tarkoitus oli, että evankeliumi ilmoittaa sen vanhurskauden, joka Jumalan edessä kelpaa, jossa Jumala armosta ja pelkästä laupeudesta vanhurskauttaa meidät uskon kautta”* (Leipz. XXII, Anh. 150 ss.). Hartaustekstissämme ”Jumalan vanhurskaus” ei tarkoita sitä vanhurskautta, jossa Jumala tuomitsee, vaan vanhurskautta, jonka Jumala lahjoittaa syntiselle uskon kautta.

Tällä vanhurskaudella tarkoitetaan sitä pyhyyttä, jonka Kristus ansaitsi meille. Kristus korjasi sen, minkä me olemme rikkoneet: Olemme vihanneet, himoinneet ja olleet rakkaudessa kylmiä, mutta Kristus ei koskaan kokenut väärää vihaa, oli vailla synnillisiä himoja ja paloi rakkaudesta Jumalaan. Koko meidän elämämme on synnin turmelemaa, mutta Kristuksen elämä oli täysin pyhä. Jumalan Poika alentui taivaallisesta kunniastaan, vuodatti vrensä ja kruunattiin orjantappurakruunulla, jotta meidät voitaisiin keran korottaa kirkkauteen ja kruunata iankaikkisen elämän kruunulla. Hyvä uutinen, evankeliumi, on se, että Kristus eli täydellisen elämän meidän sijastamme. Saamme koko sydämeštämme luottaa tähän evankeliumiin *”sillä se on Jumalan voima, itsekullekin uskovalle pelastukseksi”* (j. 16). Ih-

minen ei luonnostaan tiedä mitään tästä hyvästä sanomasta ja sen voimasta. Ainoastaan evankeliumista opimme, että Jeesuksen ei tarvinnut itseään varten mitään ansaita, vaan Hän oli kuuliainen ja kärsi meidän syntiemme rangaistuksen sen tähden, että Jumala voisi ottaa läpeensä syntiset ihmiset omiksi lapsikseen ja antaa heille iankaikkisen elämän. Mekin saamme Lutherin tavoin rauhoittaa omatuntomme syytökset sillä, että kaikki on jo valmista, Kristus on tehnyt jo kaiken pelastukseen tarvittavan meidän puolestamme.

Suuren löydön tehtyään Luther kuvaili kokemuksiaan: *”Tässä tunsin heti, että olin kuin uudestisyntynyt ja olin löytänyt selkoselälleen avatun oven käydä paratiisiin. Nyt minusta näytti rakas Pyhä Raamattu aivan toisenlaiselta kuin aikaisemmin. Selasin sen vuoksi pian läpi koko Raamatun sen mukaan kuin muistin ja keräsin muistakin sanonnoista tämän säännön mukaan kaikki selitykset yhteen: Sitä sanotaan Jumalan teoksi, mitä hän itse vaikuttaa meissä. Jumalan voima on se, jolla hän tekee meidät vahvoiksi ja voimakkaiksi. Jumalan viisaus on se, jolla hän tekee meidät viisaiksi. Samoin muutkin, kuten Jumalan vahvuus, pelastus, kunnia yms. Niin paljon kuin minä aikaisemmin olin tosissani vihannut tätä pientä sanontaa ‘Jumalan vanhurskaus’, niin minä nyt sitä vastoin aloin suuresti arvostaa sitä minulle kaikkein rakkaimpana ja lohdullisimpana sanana. Tämä kohta pyhällä Paavalilla oli minulle todella oikea paratiisin portti.”* (Leipz. XXII, Anh. 150 ss.). Toivon ja rukoilen, että tämä Lutherin kokemus voisi olla meidän kaikkien kokemus, tänään kun muistelemme uskonpuhdistusta ja myös elämämme kaikkina muina päivinä.

Uskonpuhdistusjuhilla 6.11.2010 MB

Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beetlehemissä kuningas Herodeksen aikana, niin katso, tietäjiä tuli itäisiltä mailta Jerusalemiin, ja he sanoivat: "Missä on se äsken syntynyt juutalaisten kuningas? Sillä me näimme hänen tähtensä itäisillä mailla ja olemme tulleet häntä kumartamaan."

Kun kuningas Herodes sen kuuli, hämmästyi hän ja koko Jerusalem hänen kanssaan. Ja hän kokosi kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet ja kyseli heiltä, missä Kristus oli syntyvä. He sanoivat hänelle: "Juudean Beetlehemissä; sillä näin on kirjoitettu profeetan kautta: 'Ja sinä Beetlehem, sinä Juudan seutu, et suinkaan ole vähäisin Juudan ruhtinasten joukossa, sillä sinusta on lähtevä hallitsija, joka kaitsee minun kansaani Israelia.'"

Silloin Herodes kutsui salaa tietäjät tykönsä ja tutkiskeli heiltä tarkoin, mihin aikaan tähti oli ilmestynyt. Ja hän lähetti heidät Beetlehemiin sanoen: "Menkää ja tiedustelkaa tarkasti lasta; ja kun sen löydätte, niin ilmoittakaa minulle, että minäkin tulisin häntä kumartamaan."

Kuultuaan kuninkaan sanat he lähtivät matkalle; ja katso, tähti, jonka he olivat itäisillä mailla nähneet, kulki heidän edellään, kunnes se tuli sen paikan päälle, jossa lapsi oli, ja pysähtyi siihen. Nähdessään tähden he ihastuivat ylen suuresti.

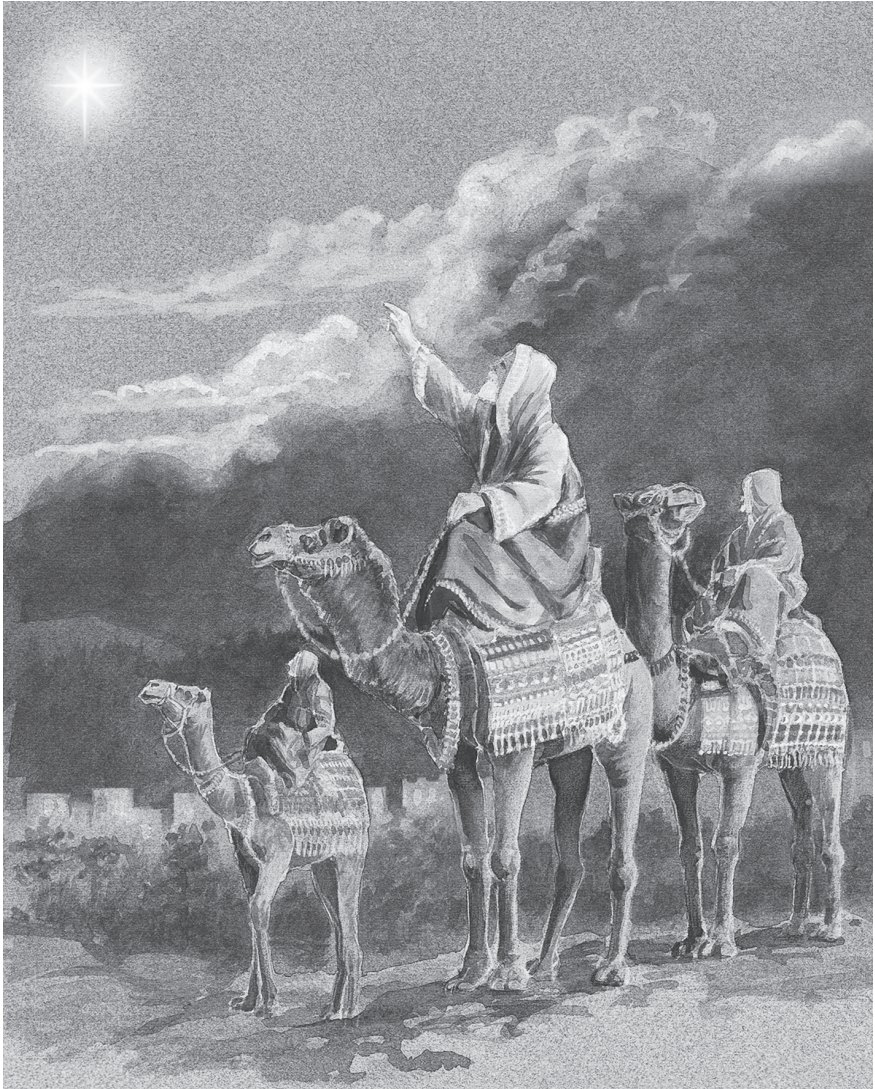
Niin he menivät huoneeseen ja näkivät lapsen ynnä Marian, hänen äitinsä. Ja he lankesivat maahan ja kumarsivat häntä, avasivat aarteensa ja antoivat hänelle lahjoja: kultaa ja suitsuketta ja mirhaa.

Ja Jumala kielsi heitä unessa Herodeksen tykö palaamasta, ja he menivät toista tietä takaisin omaan maahansa.

Mutta kun he olivat menneet, niin katso, Herran enkeli ilmestyi Joosefille unessa ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä ja pakene Egyptiin, ja ole siellä siihen asti, kuin minä sinulle sanon; sillä Herodes on etsivä lasta surmataksaan hänet." Niin hän nousi, otti yöllä lapsen ja hänen äitinsä ja lähti Egyptiin. Ja hän oli siellä Herodeksen kuolemaan asti; että kävisi toteen, minkä Herra on puhunut profeetan kautta, joka sanoo: "Egyptistä minä kutsuin poikani."

Silloin Herodes, nähtyään, että tietäjät olivat hänet pettäneet, vihastui kovin ja lähetti tappamaan kaikki poikalapset Beetlehemistä ja koko sen ympäristöstä, kaksivuotiaat ja nuoremmat, sen mukaan kuin hän oli aikaa tietäjiltä tarkoin tiedustellut. Silloin kävi toteen, mikä on puhuttu profeetta Jeremiaan kautta, joka sanoo: ". Ääni kuuluu Raamasta, itku ja iso parku; Raakel itkee lapsiansa eikä lohdutuksesta huoli, kun heitä ei enää ole."

Mutta kun Herodes oli kuollut, niin katso, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille Egyptissä ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä ja mene Israelin maahan, sillä ne ovat kuolleet, jotka väijyivät lapsen henkeä."

Niin hän nousi, otti lapsen ja hänen äitinsä ja meni Israelin maahan. Mutta kun hän kuuli, että Arkelaus hallitsi Juudeaa isänsä Herodeksen jälkeen, niin hän pelkäsi mennä sinne. Ja hän sai unessa Jumalalta käskyn ja lähti Galilean alueelle. Ja sinne tultuaan hän asettui asumaan kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret; että kävisi toteen, mikä profeettain kautta on puhuttu: "Hän on kutsuttava Nasaretilaiseksi." (Matt.2: 1-23)

Tieni johdata taivaaseen, Virpi Apponen 8,-

Kirja johdattaa kaikkia pieniä lukijoitansa taivaan tiellä. Se opettaa mukaansatempaavilla kertomuksillaan lapsentajuisesti käskyt ja Isä meidän -rukouksen.

Helmiä, Eeva Voima ja Outi Lappalainen: Kirjasen lyhyissä ja helposti ymmärrettävissä teksteissä huokuu kiitollisuus ja luja luottamus Jumalan huolenpitoon. Sopii erinomaisesti lahjaksi sekä lapsille että varttuneille. 4,-

Lapsikaste on raamatullinen, Markku Särelä. 5,-

Kirjaa suositellaan niille, jotka joutuvat tekemisiin erilaisten kastekäsitysten kanssa sekä jokaiselle, joka haluaa vahvistua uskossa Pyhän kasteen merkityksessä.

Sana on elämän lähde, Markku Särelä. 6,-

Kirja sisältää 136 hartaus- ja opetuskirjoitusta kristillisen uskon keskeisistä ja ajankohtaisista aiheista.

Sovituksen Sana 20,-

Rupert Efraimsonin saarnat ja hartaudet on julkaistu v. 1959 – 2004 Luterilainen -lehdessä. Efraimsonin teksteihin sisältyy selkeä, rohkaiseva ja uskoa vahvistava Jumalan sanan opetus.

Herrani elää! 20,-

Rupert Efraimsonin lyhyemmistä hartaus-, opetus- ja ajan-kohtaiskirjoituksista sekä runoista julkaistu kirja.

Elävän veden virtoja, Gustaf A. Aho. Toisen vuosikerran evankeliumitekstien saarnoja, jotka tarjoavat sitä kirkasta elämän vettä, jonka Jeesus antaa ja joka sammuttaa sielujen janon. 20,-

Täksi päiväksi, C. M-Zorn. Tämä kotihartauskirja on mitä monipuolisim kristillisen opin ja elämän aarreaitta. Tekijä pitäytyy uskollisesti Raamatun omaan saanaan ja keskittää sanottavansa lyhyisiin ja selviin lauseisiin. 20,-

"Rauha teille" SAARNAKIRJA 15,- Kirjan eri osilla on sama hinta Markku Särelän saarnakirjan neljän kirjan sarja on nyt valmis. Hänen runsas pari vuotta kestänyt kirjoitus- ja kokoamistyönsä on nyt tullut päätökseen. Kirjat voi hankkia kirjakauppojen kautta tai seurakunnan kirjamyynnin kautta. Kaikki kirjat ovat myös verkkokirjoina ilmaiseksi luettavina osoitteessa: www.luterilainen.com. Sieltä voi tilata kirjat myös postilähetyksenä.

Kristus meidän edestämme, Markku Särelä. Kirja on luterilaisen vanhurskauttamisopin esitys. Pyhän Raamatun ja Luterilaisten tunnustuskirjojen lisäksi kirjoittaja marssittaa esiin massiivisen määrän luotettavia luterilaisia todistajia (yli 150 Luther-sitaattia). Tekijä ei anna Pyhälle Raamatulle ainoastaan puheenvuoroa, vaan rakentaa kaiken erehtymättömälle ja pettämättömälle Raamatulle. **17,-**

Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta 6,-

Mitä uskovat voivat tehdä, kun enemmistökirKKko on luopunut Jumalan puhtaasta sanasta? Tässä kirjassa Luther vastaa tähän kysymykseen ja tuo mestarillisella tavalla esille uskovien Raamattuun perustuvat oikeudet. Ajankohtaista, puhuttelevaa asiaa. Käännös ja esipuhe Markku Särelä.

Saarnavirka on Kristuksen käsky 17,-

Kirja tuo Raamatusta esille saarnaviran monipuolisen aarteiston. Kristus on sääntänyt tämän jalon viran sielujen autuutta ja seurakuntansa parasta ajatellen. Jokainen Jumalan lapsi tarvitsee seurakunnan, jossa hän saa sielulleen Vapahtajan tahtoman hoidon. Oikein opettavat, laumaansa rakastavat sananpalvelijat ovat siinä suuressa merkityksessä. Kirja on ajankohtainen Se tuo esille Raamatusta myös sellaisia asioita, joita paimenet eivät ole valitettavasti aina seurakunnalleen opettaneet.

Kristuksen kuuliaisuus 8,50,-

Markku Särelän ajankohtainen teos. Kirja on yhteenveto siitä mitä Raamattu opettaa meille Kristuksen elämän ja ristinkuoleman merkityksestä lunastuksessa. Erityisesti se vastaa kysymykseen: Oliko Kristus oman persoonsa puolesta velvollinen täyttämään lain.

Teol. tri C.F.W. Walther tunnetaan Suomessakin erityisesti hänen kirjastaan *Laki ja evankeliumi*. Hän on uudemman ajan luterilaisen puhdasoppisuuden etevimpiä miehiä, "Lutherin oppilas", kuten hän itse sanoo. Kirjan lehdillä tunkimätön selvyys opissa ja syvälinen hurskaus ovat liittyneet toisiinsa ihailua herättävällä tavalla. Kirja ohjaa lukijansa selvyuteen kristillisen julistuksen ja elämän kaikkein tärkeimmässä ja aina ajankohtaisessa kysymyksessä siitä, miten nuo perin erilaiset asiat, laki ja evankeliumi, on ymmärrettävä suhteessa toisiinsa sekä käytännössä erotettava. *20,-*

Tri C.F. W. Waltherin kirja *Kirkko ja virka* käsittelee perusteellisesti kysymyksiä, mikä on kirkko, mikä on virka ja mikä on niiden välinen suhde. Hän tuo taitavasti esille yleisen hengellisen pappeuden oikeudet ja säilyttää samalla viran Jumalan säätämänä järjestyksenä. Kirjasta löytyy mielenkiintoista ja rakentavaa opetusta monen moneen asiaan. Se ohjaa tarkistamaan käsityksiä myös ekumeenisista kysymyksistä. Esim. voiko luterilainen yhtyä reformoituu ehtoollisoppiin tai harjoittaa kirkollista yhteyttä katolisen kirkon kanssa? *18,50*

Kirjassa *Oikea näkyvä kirkko* Walther tuo esille, että evankelisluterilainen kirkko on oikea näkyvä Jumalan kirkko maan päällä. Evankelisluterilaisella kirkolla hän tarkoittaa sellaista kirkkoa, joka opettaa ja toimii käytännössä luterilaisen opin mukaan. Oikean näkyvän kirkon Walther määrittelee näin: "Oikea näkyvä kirkko sanan rajoittamattomassa merkityksessä väääräuskoisten kirkkojen eli lahkojen vastakohtana on vain sellainen kirkko, jossa Jumalan sana saarnataan puhtaasti ja pyhät sakramentit jaetaan evankeliumin mukaisesti". Waltherin kirjojen ilmestyminen osuu sopivaan aikaan tukemaan ja vahvistamaan uskossaan niitä, jotka eivät halua mennä ajan eksytysten mukana. *17,-*

Tri C.F. W. Waltherin *Paikallisseurakunta* selvittelee Raamatun, luterilaisen tunnustuksen sekä tri Lutherin ja muiden johtavien luterilaisten opettajien valossa, millainen valtiosta erillään oleva ev.lut. paikallisseurakunta on olemukseltaan, oikeuksiltaan ja velvollisuuksiltaan ja kuinka sen toiminta on järjestettävä, että kaikki tapahtuu säädyllisesti ja järjestyksessä. *17,-*

STLK:n kirjamyntilueetelo ja hinnasto 2010..... Hinnat euroina

Aamoksen kirja, käännös, selitys (Särelä)	2,50
Elävän veden virtoja (G. A. Aho)	20,00
Erilaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkolijittoja (Uppala)	1,00
Helmiä (Voima, Lappalainen).....	4,00
Herrani elää (Efraimson)	20,00
Iso katekismus, venäjänkielinen	10,00
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (Särelä)	0,50
Jeesus elää, runokirja (Aho)	5,00
Jeesus on tosi Jumala (Särelä)	2,50
Katso Jumalan Karitsa (Aho)	5,00
Kirkko ja virka (C.F.W. Walther)	18,50
Kirkkokuri vaelluksen asioissa (Särelä)	1,50
Kirkkokysymys (A. Aijal Uppala)	20,00
Koetelkaa kaikki (toim. Särelä)	1,50
Kolossan seurakunta (Särelä)	2,50
Kristinoppi, (englanninkielinen, latviankielinen, liettuankielinen, ruotsinkielinen, suomenkielinen, venäjänkielinen, vironkielinen) á.....	12,00
Kristuksen kuuliaisuus (Särelä)	8,50
Kristus meidän edestämme (Särelä)	17,00
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (Särelä)	3,50
Laki ja evankeliumi (C. F. W. Walther)	20,00
Lapsikaste on raamatullinen (Särelä)	5,00
Lapsikaste on raamatullinen, venäjänkielinen	8,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, venäjänkielinen	32,00
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja yliherruudesta), venäjänkielinen	10,00
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)	5,00
Oikaisuja pastori Pätiälän muistelmiin (Uppala)	1,00
Oikea näkyvä kirkko (C.F.W. Walther)	17,00
Paikallisseurakunta (C.F.W. Walther)	17,00
Pyhän kasteen sakramentti (Aho)	0,50
Raamattu opettaa	1,00
Raamattua ja tunnustusta koskeva periaatelausunto	2,50
Raamatun arvovallasta ja erehtymättömyydestä (Nafzger)	5,00
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. Särelä)	0,50
Rukous joka päivälle	0,50
Saarnakirja osa 1 "Rauha teille!" (M. Särelä).....	15,00
Saarnakirja osa 2 "Rauha teille!" (M. Särelä).....	15,00
Saarnakirja osa 3 "Rauha teille!" (M. Särelä).....	15,00
Saarnakirja osa 4 "Rauha teille!" (M. Särelä).....	15,00
Saarnavirka on Kristuksen käsky (Markku Särelä)	17,00
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (Särelä)	6,00
venäjänkielinen (Särelä)	8,00
Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta (Luther)	6,00
Sovituksen Sana (Efraimson)	20,00
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928 1968	1,00
Säännöt 2004.....	3,00
Taustaa 1— Tekijänoikeudesta maailmaan (Pälikkö & Särelä)	8,00
Taustaa 2 —Kehitysoopin kulissit (Pälikkö)	10,00
Tieni johdata taivaaseen (Apponen)	8,00
Tunnustukselliset 1 seurakunnat syntyvät (Uppala)	17,00
Tähän asti on Herra meitä auttanut STLK:n 50 vuotisjuhlajulkaisu	3,50
Täksi päiväksi (C. M. Zorn).....	20,00
Vanhan testamentin esikuvia Jeesuksesta (Aho)	2,50
Yksin uskosta, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), venäjänkielinen	25,00
95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (Särelä)	1,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1-7 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8-17 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 25-31 (Luther).....	49,00
Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (Preus)	3,50
Raamatun inspiraatio (Preus)	14,50
Uskon pyhä salaisuus (Gerhard)	37,00
Vanhurskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksian teologiassa (Preus)	5,00
Voimattomalle voimaa (Aho/Koskeniemi)	10,00

LUTERILAINEN lehti, vuosikerta..... 25,00
irtonumero

Lähetystyöhön tarkoitetuista suuremmista tilauksista voidaan hinnasta neuvotella erikseen.

Postitse tilattaessa hintaan lisätään toimituskulut

28.-31.12. 2010

Joululeiri lapsille ja nuorille

Teema: Jumala tuli ihmiseksi

Opettajina ovat pastorit Markku Särelä, Kimmo Närhi ja Edward Brockwell sekä teologian ylioppilaat Mika Bergman ja Vesa Hautala. Leirimaksu on 52 euroa, ja se peritään samasta perheestä korkeintaan kahdesta lapsesta. Ota mukaasi ainakin Raamattu, yöpymis- ja peseytymisvälineet sekä ulkoiluun sopivaa vaatetta.

Ilmoittautuminen 19.12.2010 mennessä; teol.yo. Mika Bergmanille (bergman_mika @ hotmail.com), puh. 040 8650372 tai pastori Kimmo Närhille puh. 040-7567659 tai sähköpostilla: kimmo.narhi@luterilainen.com.

ti 28.12.

13.00 Ruokailu

13.45 Avaus

17.00 Ruokailu

18.00 Joululauluja

19.00 Iltahartaus ja iltaohjelma

20.00 Iltapala

ke 29.12. ja to 30.12.

8.15 Aamupala

9.00 Aamuhartaus

9.30 Pastorin tunti

10.30 Nuorten tunti / Ohjaajien tunti

11.30 Ruokailu

14.30 Päivämehu

16.00 Nuorten tunti / Ohjaajien tunti

17.00 Ruokailu

18.00 Joululauluja

19.00 Iltahartaus ja iltaohjelma

20.00 Iltapala

21.30 Hiljaisuus

pe 31.12.

8.30 Aamupala

9.15 Aamurukous

Pakkausta ja siivousta

11.00 Ehtoollisjumalanpalvelus

n. 12.15 Ruokailu

Huom! Yhteisiin tilaisuuksiin, jumalanpalvelukseen, laulutunneille, hartauksiin ja päätösjuhlaan kutsumme kaikkia. Tervetuloa !

Roomalaiskirjeen selitys

STLK suunnittelee merkittävän uutuuskirjan julkaisemista. Kysymyksessä on professori Georg Stöckhardtin Roomalaiskirjeen selityksen suomennos. Saksankielinen alkuteos käsittää noin 650 sivua. Suomentamisesta ja toimitustyöstä vastaa Markku Särelä. Palaamme asiaan tuonnempana.

Poisnukkunut

Jumala on armoissaan kutsunut tämän elämän vaivoista iankaikkisuuteen *Kaarlo Aleksanteri Pirkolan* Helsingistä 91 vuoden ja *Helena Marjatta Kontkasen* Kuusankoskelta 86 vuoden iässä.

Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

Seurakuntien toimintaa

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1: *Jumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 11. HPE 14.11. *Pyhäkoulu* su 10.10., 21.11., 5.12. ja 19.12. klo 10.15-10.45. *Raamattutunnit* Roomalaiskirjeestä torstaisin klo 19 9.12. asti. *Joulujuhla* su 5.12. alkaen jumalanpalveluksella klo 11. *Joulukirkko* la 25.12. klo 16. Ei jumalanpalvelusta 26.12.

Turku, Vähä-Hämeenkatu 12: *Jumalanpalvelukset* su 14.11. ja 19.12. (HPE) klo 16.

Lahti, Rajakatu 7: *Jumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 10. HPE 21.11. ja 12.12. *Seurakuntailtapäivä* ke 8.12. klo 15. *Kristinopin peruskohtia* to 16.12. klo 17. *Pyhäkoulu* torstaisin klo 18.30 9.12. asti. *Jouluuaton hartaus* pe 24.12. klo 15. *Joulukirkko* la 25.12. klo 10. Ei jumalanpalvelusta 26.12.

Kuusankoski, Kettumäentie 2: *Jumalanpalvelus* la 18.12. (HPE) klo 14.

Siitamaaja: *Joulukirkko* 25.12. klo 11. (MS). *Joululeiri* lapsille ja nuorille 28.-31.12.

Tampere, Marttala, Hämeenpuisto 39 A. *Jumalanpalvelus* la 4.12. (MS) ja su 19.12. (MS) klo 14.30.

Raamattutunti 28.11. klo 14.30 Rouhulla, Nuottakalliontie 6, Ylöjärvi. *Joulujuhla* Marttalassa su 12.12. alkaen jumalanpalveluksella klo 13 (MS, KN, VH). Kevätkauden tilaisuudet Marttalassa 9.1. alkaen sunnuntaisin klo 11.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22: *Jumalanpalvelus* su 21.11. klo 14 (HPE)

Pori, Gallen-Kallelankatu 12: *Jumalanpalvelus* su 19.12. (HPE) klo 10.

Kokkola: *Jumalanpalvelus* (HPE) to 25.11. klo 18.30.

Vaasa, Marttala, Raastuvankatu 3 D: *Jumalanpalvelus* (HPE) pe 10.12. klo 19.

Kontiolahti/Pyhäselkä/Liperi: *Jumalanpalvelus* (HPE) to 2.12. klo 18.

Jyväskylä: *Jumalanpalvelus* (HPE) la 20.11. klo 18.

Koskenpää: *Jumalanpalvelus* pe 3.12. klo 13 Tiensivussa Keuruuntie 813.

Kyyjärvi: *Jumalanpalvelus* (HPE) la 20.11. Lehtolalla klo 13.

Äänekoski, Kuhnamonranta 5: *Jumalanpalvelus* su 12.12. klo 13.

Haapamäki: *Jumalanpalvelus* pe 19.11. klo 13.

Tyrnävä: *Jumalanpalvelus* pe 26.11. klo 15.30 (HPE).

Rovaniemi: *Jumalanpalvelus* la 27.11. klo 10 (HPE).

Yhteystiedot:

Pastori Kimmo Närhi,
Rajakatu 7, 15100 Lahti,
puh. 03-7823097, 040-7567659,
Sähköposti:

kimmo.narhi@luterilainen.com

STLK:n verkkosivut:

www.luterilainen.com

Sisälllys:

Tottelevaisuuden siunauksesta, Martti Luther.....	306
Joulu ja jokaisen ihmisen mittaamaton arvo, KN.....	307
Paavali kirjoittaa joulusta, RE.....	309
Mikä on keskeisin asia kristillisessä uskossa, MS.....	312
Pyhä Raamattu on uskomme perustus, MS.....	314
Millä todistamme Kristuksen neitseellisen syntymän, MS.....	316
Kirkkautta pimeydessä, Yli 75 vuotta sitten, AAW.....	318
Room. 1:16 , GS.....	320
Majatalon emännän joulu, OL.....	322
Vesa Lastenosasto, TM.....	323
Uusi vuosi Jeesuksen nimen turvissa, KN.....	331
Uskon ja opin perusongelmasta ja sen ratkaisusta, KN.....	333
Selityksiä ehtoollisjumalanpalveluksen kaavaan 2, MB ja VH.....	335
Lutherin löytö; MB.....	338
Matt.2: 1-23.....	340
Ilmoituksia ja toimintatietoja.....	342-347
Kansi: "...ei tilaa majatalossa", Luuk, 2:7, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: 570002-240523. Helsinki: 127030-18973.

Luterilainen -lehti : 800017-303309

Kirkkokunta: 1) 220518-21559. Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 70302, ulkolähetys 75006, opintorahasto 75103, lahjoitukset Luterilaiselle 54108. **2)** Tilit/ kirjamyynti 800018-1477085.

Luterilainen-lehti ilmestyy kerran kuussa, kolme kaksoisnumeroa.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilaushinta 2010: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e

Toimitus: Päätoimittaja: Kimmo Närhi, Rajak. 7, 15100 Lahti, puh. 03 -7823097, 040-756 7659, fax 03-734 2484.

Sähköposti: kimmo.narhi@luterilainen.com

Avustajia: Tuula Matikainen (Vesa), Kimmo Pälikkö (taitto, kuvat)

Tilaukset, maksut, osoitteenmuutokset yms. os.:

Luterilainen c/o Leena Särelä, Ullanmäentie 11 A 11, 02750 Espoo,

Sähköposti: leena.sarela@luukku.com

Luterilainen-lehden pankkitilin numero: 800017-303309.

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com